

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

PARTEA I

Anul IV — Nr. 212

LEGI, DECRETE, HOTĂRÎRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 28 august 1992

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ORDONANȚE ȘI HOTĂRÎRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
18. — Ordonanță privind încetarea activității Comisiei Naționale pentru Standarde, Metrologie și Calitate	1	481. — Hotărîre privind organizarea și funcționarea Biroului Român de Metrologie Legală	16—19
19. — Ordonanță privind activitatea de standardizare în România	2—4	482. — Hotărîre privind organizarea și funcționarea Oficiului pentru Protecția Consumatorilor	19—22
20. — Ordonanță privind activitatea de metrologie	4—11	483. — Hotărîre privind funcționarea Institutului Român de Standardizare ca organ de specialitate al administrației publice centrale în domeniul standardizării	22—24
21. — Ordonanță privind protecția consumatorilor	11—16	484. — Hotărîre pentru modificarea Hotărîrii Guvernului nr. 767/1991 privind coordonarea activității unor structuri din cadrul Guvernului și a unor organe de specialitate	24

★

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÎRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind încetarea activității Comisiei Naționale pentru Standarde, Metrologie și Calitate

În temeiul art. 107 alin. (3) din Constituția României și al Legii nr. 81/1992,

Guvernul României emite următoarea ordonanță :

Art. 1. — Pe data prezentei ordonanțe, Comisia Națională pentru Standarde, Metrologie și Calitate se reorganizează în organe de specialitate ale administrației publice centrale, după cum urmează :

- Institutul Român de Standardizare ;
- Biroul Român de Metrologie Legală ;
- Oficiul pentru Protecția Consumatorilor.

Pe aceeași dată, Institutul Național de Metrologie

trece în subordinea Biroului Român de Metrologie Legală.

Art. 2. — Guvernul, prin hotărîre, va dispune organizarea și funcționarea în subordinea sa a organelor de specialitate prevăzute la art. 1 lit. a) — c).

Comisia Națională pentru Standarde, Metrologie și Calitate își încetează activitatea. Decretul nr. 86 din 1 februarie 1990 privind organizarea Comisiei Naționale pentru Standarde, Metrologie și Calitate se abrogă.

PRIM-MINISTRU
THEODOR STOLOJAN

Contrasemnează :

Ministrul industriei,
Dan Constantinescu

Secretar de stat în Departamentul pentru
Strategia Reformei și Integrare Economică,
Bujor-Bogdan Teodoriu

București, 21 august 1992.

Nr. 18.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind activitatea de standardizare în România

În temeiul art. 107 alin. (3) din Constituția României și al Legii nr. 81/1992,

Guvernul României emite următoarea ordonanță :

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Activitatea de standardizare constituie o problemă de stat și se desfășoară în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță, urmărind, în principal, protecția vieții, a sănătății și a mediului înconjurător, precum și înlăturarea barierelor tehnice în calea comerțului internațional.

Art. 2. — În sensul prezentei ordonanțe se înțelege :

— *standardizare* : activitate specifică care stabilește, pentru probleme reale sau potențiale, dispoziții destinate unei utilizări comune și repetate, urmărind obținerea unui grad optim de ordine într-un context dat ;

— *standard* : document stabilit prin consens și aprobat de un organism recunoscut, care prevede, pentru utilizări comune și repetate, reguli, prescripții și caracteristici referitoare la activități sau rezultatele acestora, în scopul obținerii unui grad optim de ordine într-un context dat ;

— *certificare de conformitate* : act prin care o terță parte confirmă că este probabil ca un produs, proces sau serviciu, bine precizat, să fie conform cu un anumit standard sau un alt document normativ ;

— *acreditarea unui laborator* : recunoașterea, de drept, a competenței unui laborator de încercări de a realiza anumite încercări sau tipuri de încercări ;

— *marca de certificare a conformității* : marcă înregistrată, aplicată conform reglementărilor unui sistem de certificare, care indică, cu un nivel suficient de încredere, că produsul, procesul sau serviciul respectiv este conform unui anumit standard sau altui document normativ.

Art. 3. — În România se elaborează următoarele categorii de standarde :

— standarde române — SR — care se aplică la nivel național ;

— standarde profesionale — care se aplică în anumite domenii de activitate, în cadrul organizațiilor profesionale, legal constituite, care le-au elaborat ;

— standarde de firmă — care se aplică în cadrul regiilor autonome, societăților comerciale și al altor persoane juridice care le-au elaborat.

Art. 4. — Coordonarea și efectuarea activității de standardizare se realizează de către Institutul Român de Standardizare, organ de specialitate al administrației publice centrale, în subordinea Guvernului.

Art. 5. — Institutul Român de Standardizare colaborează cu ministerele și celelalte organe centrale și locale ale administrației publice, cu organele de standardizare din alte țări și reprezintă România în organizații regionale și internaționale de standardizare.

CAPITOLUL II

Elaborarea și aprobarea standardelor

Art. 6. — Elaborarea standardelor române, profesionale și de firmă se face pe bază de programe de standardizare, care se actualizează.

Secțiunea I

Elaborarea și aprobarea standardelor române

Art. 7. — Elaborarea programelor de standardizare pentru standardele române, elaborarea proiectelor acestor standarde, propunerile de reconfirmare, modificare, suspendare sau anulare a standardelor române, precum și lucrările privind activitățile de standardizare internațională, inclusiv regională, se fac de către comitetele tehnice de standardizare.

Art. 8. — Comitetele tehnice de standardizare sînt organisme înființate pe baza acordului prealabil al Institutului Român de Standardizare, în diverse domenii de activitate, și se organizează pe lângă regiile autonome, societăți comerciale, instituții publice și alte persoane juridice.

Comitetele tehnice de standardizare pot fi înființate și pe lângă Institutul Român de Standardizare.

Art. 9. — În componența comitetelor tehnice de standardizare intră reprezentanți ai factorilor interesați.

Componența și atribuțiile comitetelor tehnice de standardizare se aprobă de Institutul Român de Standardizare.

Art. 10. — Modul de lucru al comitetelor tehnice de standardizare, structura, conținutul și regulile de redactare ale standardelor se stabilesc prin standarde române cu caracter metodologic, elaborate de către un comitet tehnic de standardizare, înființat pe lângă Institutul Român de Standardizare.

Art. 11. — Institutul Român de Standardizare coordonează activitatea desfășurată de comitetele tehnice de standardizare, furnizează informații acestora și urmărește corelarea dintre standardele române, precum și armonizarea cu standardele internaționale, prin alinierea la parametrii acestora.

Art. 12. — Proiectele programelor de standardizare pentru standardele române, proiectele de standarde române, precum și propunerile de reconfirmare, modificare, suspendare sau anulare a standardelor române, definitive în cadrul comitetelor tehnice de standardizare, se supun consultării publice prin anunțarea titlurilor acestora în publicații oficiale ale Institutului Român de Standardizare.

Art. 13. — Comitetele tehnice de standardizare examinează observațiile primite după consultarea publică și dau forma finală a standardelor române, pe baza consensului factorilor interesați prevăzuți la art. 9.

Eventualele divergențe se soluționează de către Institutul Român de Standardizare, după consultarea părților interesate, în scopul realizării consensului.

Art. 14. — Institutul Român de Standardizare aprobă programele de standardizare pentru standardele române, precum și reconfirmarea, modificarea, suspendarea sau anularea acestora.

Aprobarea, reconfirmarea, modificarea, suspendarea sau anularea standardelor române se aduce la cunoștință publică prin publicații oficiale ale Institutului Român de Standardizare.

Secțiunea a 2-a

Elaborarea și aprobarea standardelor profesionale și de firmă

Art. 15. — Elaborarea programelor de standardizare pentru standardele profesionale, elaborarea proiectelor acestor standarde, propunerile de reconfirmare, modificare, suspendare sau anulare a standardelor profesionale se fac de către organisme specializate, inclusiv de comitetele tehnice de standardizare prevăzute la art. 7, stabilite de organele și organizațiile interesate.

Art. 16. — Aprobarea programelor de standardizare pentru standardele profesionale, a standardelor profesionale, precum și reconfirmarea, modificarea, suspendarea sau anularea acestora se fac de către organismele stabilite de organele și organizațiile interesate.

Art. 17. — Elaborarea și aprobarea programelor de standardizare pentru standardele de firmă, a standardelor de firmă, precum și reconfirmarea, modificarea, suspendarea sau anularea lor se fac de către regiile autonome, societățile comerciale sau persoanele juridice respective.

Art. 18. — Elaborarea și aprobarea standardelor profesionale și a standardelor de firmă se fac pe baza metodologiei prevăzute la art. 10, adaptată specificului de către cei care le elaborează și le aplică.

CAPITOLUL III

Aplicarea standardelor

Art. 19. — Standardele române referitoare la protecția vieții, protecția sănătății, securitatea muncii și protecția mediului înconjurător au caracter obligatoriu.

Caracterul de obligativitate pentru alte standarde române se stabilește o dată cu aprobarea lor, de către Institutul Român de Standardizare, pe baza avizului ministerelor sau al altor organe interesate, precum și în condițiile prevăzute la art. 32.

Standardele române care nu intră în categoria celor prevăzute la alin. 1 și 2 din prezentul articol nu au caracter obligatoriu.

Caracterul de obligativitate se înscrie pe standarde.

Art. 20. — Caracterul de obligativitate al standardelor profesionale și al standardelor de firmă se stabilește de organele sau organismele care le-au aprobat.

Art. 21. — Standardele profesionale și standardele de firmă trebuie să respecte prevederile standardelor române obligatorii.

Art. 22. — Ministerele, precum și orice alte organe care au atribuții de aprobare a unor reglementări tehnice normative, cu excepția standardelor de firmă, sînt obligate să transmită la Institutul Român de Standardizare un exemplar, în vederea cuprinderii tuturor acestor reglementări în banca proprie de date.

CAPITOLUL IV

Marca de certificare a conformității cu standardele române

Art. 23. — Conformitatea produselor și serviciilor cu standardele române este certificată de către Institutul Român de Standardizare, care acordă dreptul de aplicare a mărcii de certificare a conformității.

Acreditarea și notificarea organismelor de certificare a conformității produselor și serviciilor, a celor de certificare a sistemelor calității, a celor de certificare a personalului, cît și a celor de acreditare a laboratoarelor pentru efectuarea încercărilor în vederea certificării se fac, în cadrul Sistemului național de certificare a calității, de către Institutul Român de Standardizare.

Pot beneficia de marca de certificare produsele și serviciile pentru care a fost respectată procedura-cadru de acordare a mărcii, aprobată de Institutul Român de Standardizare.

Orice abatere de la această procedură duce la retragerea certificării și a dreptului de aplicare a mărcii.

Art. 24. — Mărcile de certificare a conformității cu standardele române sînt înregistrate de Institutul Român de Standardizare la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, în condițiile stabilite prin dispozițiile legale în vigoare.

Art. 25. — Taxele privind activitățile prevăzute în prezenta ordonanță se stabilesc conform legii, iar tarifele se stabilesc, conform actelor normative în vigoare, de către Institutul Român de Standardizare.

CAPITOLUL V

Sanțiuni

Art. 26. — Încălcarea dispozițiilor prezentei ordonanțe atrage răspunderea materială, civilă, disciplinară, contravențională sau penală, după caz, a celor vinovați.

Art. 27. — Nerespectarea prevederilor standardelor obligatorii constituie contravenție dacă nu a fost săvîrșită în astfel de condiții încît, potrivit legii penale, să fie considerată infracțiune și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei pentru persoanele fizice.

Art. 28. — Amenda contravențională se aplică și persoanelor juridice, caz în care limitele minime și maxime se măresc de 5 ori.

Art. 29. — Constatarea contravenției și aplicarea sancțiunii se fac de către organele de control de specialitate ale administrației publice.

Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției se poate face plîngere, de către persoana fizică sau juridică, la judecătoria din raza teritorială în care s-a comis fapta, în termen de 15 zile de la comunicarea acestuia. Plîngerea se depune la organul din care face parte agentul constator, care o va înainta la judecătoria competentă.

Art. 30. — Aplicarea sancțiunilor pentru contravenția prevăzută la art. 27 se prescrie în termen de un an de la data săvîrșirii faptei. În cazul construcțiilor, utilajelor și instalațiilor tehnologice, termenul de prescriere este de 2 ani.

Art. 31. — În măsura în care prezenta ordonanță nu dispune alfel, dispozițiile art. 27 și art. 28 se întregesc cu dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția celor din art. 25 și 27 din acea lege.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 32 — Standardele de stat (STAS) în vigoare își mențin valabilitatea până la revizuirea și transformarea lor în standarde române (SR). Institutul Român de Standardizare va publica, în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, lista standardelor de stat (STAS) care își mențin caracterul de obligativitate.

Standardele de ramură (STR), normele tehnice de ramură (NTR), standardele de întreprindere (STI) și normele tehnice de întreprindere (NTI), în vigoare, își mențin valabilitatea până la înlocuirea sau, după caz, anularea lor, dar nu mai mult de 2 ani de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. 33 — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă art. 6, cap. II și III, art. 24 lit. b), art. 25, secțiunile 2 și 3 ale cap. V, art. 33—35, art. 38 lit. a) și c), art. 39, anexele nr. 1 și nr. 2 din Legea nr. 20/1984 privind tipizarea și standardizarea produselor, construcțiilor și tehnologiilor, normarea tehnică a consumurilor materiale și energetice, ridicarea calității și nivelului tehnic al produselor, Decretul nr. 99/1980 privind tipizarea liniilor și instalațiilor tehnologice și produselor, Decretul nr. 163/1978 privind aprobarea standardului de stat 11100/1—77 „Zonare seismică. Macrozonarea teritoriului României” și proiectarea construcțiilor în vederea îmbunătățirii protecției antiseismice, H.C.M. nr. 2489/1969 pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele privind standardele de stat, precum și orice alte dispoziții contrare.

Prevederile referitoare la aprobarea unor standarde de stat, cuprinse în decrete sau în hotărâri ale fostului Consiliu de Miniștri, sînt și rămîn abrogate pe data înlocuirii sau, după caz, a anulării standardelor respective de către Institutul Român de Standardizare.

PRIM-MINISTRU
THEODOR STOLOJAN

Contrasemnează :
Ministrul industriei,
Dan Constantinescu
Secretar de stat în

Departamentul pentru Strategia Reformei
și Integrare Economică,
Bujor-Bogdan Teodoriu

București, 21 august 1992.
Nr. 19.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind activitatea de metrologie

În temeiul art. 107 alin. (3) din Constituția României și al Legii nr. 81/1992,

Guvernul României emite următoarea ordonanță :

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — În România, în toate domeniile de activitate, se utilizează unitățile de măsură legale, stabilite de prezenta ordonanță.

Unitățile de măsură folosite pe teritoriul României sînt obligatorii și pentru importuri.

Art. 2. — Pentru asigurarea exactității și uniformității măsurărilor, toate mijloacele de măsurare aflate pe teritoriul țării vor utiliza, ca referință unică, Sistemul național de etaloane al României.

Art. 3. — În vederea protejării persoanelor fizice și juridice împotriva efectului nociv al unor măsurări incorecte sau false, mijloacele de măsurare și măsurările din domeniile de interes public, cum sînt : relațiile și tranzacțiile comerciale, supravegherea traficului de mărfuri și persoane, protecția muncii și a mediului, sănătatea publică, fabricarea și controlul medicamentelor,

operațiunile fiscale și poștale, expertizele judiciare și altele, sînt supuse obligatoriu controlului metrologic al statului.

Art. 4. — Cadrul tehnico-organizatoric pentru asigurarea utilizării unităților de măsură legale, a racordării etaloanelor și verificărilor metrologice la Sistemul național de etaloane și a controlului metrologic al statului se stabilește potrivit prevederilor prezentei ordonanțe.

Art. 5. — Politica statului în domeniul metrologiei se realizează de Guvern prin Biroul Român de Metrologie Legală, organ de specialitate al administrației publice centrale, subordonat acestuia.

CAPITOLUL II

Unități de măsură

Art. 6. — În România se utilizează unitățile de măsură aparținînd Sistemului Internațional de Unități;

simbolizat SI, adoptat de Conferința Generală de Măsură și Greutăți și recomandat de Organizația Internațională de Metrologie Legală.

Art. 7 — Unitățile de măsură legale sînt cele prevăzute în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezenta ordonanță.

Denumirile, simbolurile și definițiile unităților de măsură legale și ale multiplilor și submultiplilor lor, regulile de formare și utilizare a acestora, factorii de transformare în unități SI a unităților de măsură legale care nu fac parte din SI și, după caz, domeniile în care acestea pot fi utilizate se stabilesc prin hotărîre a Guvernului.

Art. 8. — În cazul contractelor pentru export, la cererea partenerilor externi, agenții economici pot folosi și alte unități de măsură convenite între părți.

CAPITOLUL III

Mijloace de măsurare

Art. 9. — Constituie mijloace de măsurare toate măsurile, aparatele, dispozitivele, instalațiile, precum și mostrele de materiale și substanțe care materializează și conservă unități de măsură și furnizează informații de măsurare.

Art. 10. — Mijloacele de măsurare trebuie să indice rezultatele măsurărilor în unități de măsură legale și să corespundă condițiilor de funcționare și descripțiilor metrologice aprobate.

Art. 11. — Toți utilizatorii au obligația și răspund de asigurarea exactității, buna întreținere, funcționarea corectă și trasabilitatea mijloacelor de măsurare pe care le folosesc în cadrul activității lor.

CAPITOLUL IV

Sistemul național de etaloane și transmiterea unităților de măsură

Art. 12. — Mijloacele de măsurare destinate să definească, să realizeze, să conserve sau să reproducă unitățile de măsură, în scopul de a le transmite altor mijloace de măsurare, sînt etaloane.

Etaloanele care prezintă cele mai înalte performanțe metrologice în domeniul respectiv sînt etaloane primare.

Etaloanele primare ale mărimii respective, recunoscute prin hotărîre a Guvernului ca bază unică legală pentru reproducerea, conservarea și transmiterea unităților de măsură tuturor celorlalte etaloane din România, sînt etaloane naționale și reprezintă bunuri publice.

Etaloanele naționale împreună cu celelalte etaloane atestate din România formează — prin unicitate și structură unitară pe niveluri de exactitate — Sistemul național de etaloane și constituie baza științifică, tehnică și legală, de referință, a tuturor măsurărilor efectuate pe întreg teritoriul țării, precum și în relațiile economice și tehnico-științifice cu alte țări.

Art. 13. — În scopul asigurării uniformității, exactității și legalității măsurărilor, mijloacele de măsurare sînt cuprinse obligatoriu în acțiunea de transmitere a unităților de măsură. Transmiterea unităților de măsură se realizează prin etaloane sau verificări metrologice, pornind de la etaloanele primare, prin niveluri succesive de exactitate, folosind celelalte eta-

loane, pînă la mijloacele de măsurare de lucru, potrivit standardelor și normelor de metrologie emise conform legii.

Transmiterea unităților de măsură se efectuează de către laboratoare de metrologie și persoane autorizate, în condițiile prezentei ordonanțe.

Art. 14. — Etaloanele naționale sînt deținute, perfecționate, conservate și utilizate de instituții specializate, stabilite prin hotărîre a Guvernului.

Atestarea, conservarea, compararea cu etaloanele naționale ale altor state și racordarea la etaloanele internaționale se fac conform instrucțiunilor de metrologie legală, emise potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe.

CAPITOLUL V

Controlul metrologic al statului

Secțiunea 1

Controlul metrologic al mijloacelor de măsurare

Art. 15. — Se supun obligatoriu controlului metrologic al statului etaloanele corespunzătoare oricărui nivel de exactitate și categoriile de mijloace de măsurare de lucru, destinate utilizării în domeniile de interes public, prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta ordonanță.

Art. 16. — Controlul metrologic al statului se exercită, în condițiile prevăzute de instrucțiunile de metrologie legală, prin următoarele modalități :

- a) autorizări ;
- b) aprobări de model ;
- c) avizul de punere în funcțiune a unor categorii de mijloace de măsurare ;
- d) etalonări ;
- e) verificări metrologice inițiale ale mijloacelor de măsurare noi ;
- f) verificări metrologice periodice ale mijloacelor de măsurare în serviciu ;
- g) verificări metrologice după reparare sau modificări ;
- h) verificări și testări inopinate în locurile unde se utilizează mijloace de măsurare ;
- i) supravegherea metrologică.

Art. 17. — Pentru fiecare din categoriile de mijloace de măsurare prevăzute în anexa nr. 2, cu excepția celor prevăzute în art. 12 alin. 2, Biroul Român de Metrologie Legală elaborează și difuzează norme de metrologie legală, care definesc caracteristicile tehnice ale mijloacelor de măsurare, condițiile de exactitate pe care trebuie să le satisfacă, metodele de verificare metrologică a acestora, intervalul de timp optim între două etalonări sau verificări periodice succesive, precum și modalitățile de control de la art. 16, care le sînt aplicabile

Art. 18. — Mijloacele de măsurare care au corespuns la controlul metrologic al statului devin mijloace de măsurare legale. Această calitate se atestă prin documente specifice și, după caz, prin mărci metrologice de stat : marca metrologică de model și marca metrologică de verificare.

Marca metrologică de model este semnul distinctiv care, aplicat pe un mijloc de măsurare, atestă conformitatea acestuia cu modelul aprobat.

Marca metrologică de verificare este semnul distinctiv care, aplicat pe un mijloc de măsurare după verificarea metrologică, atestă că acesta este un mijloc de măsurare legal.

Mărcile metrologice aplicate sub formă de sigiliu sînt supuse dispozițiilor legale referitoare la sigiliile statului și beneficiază de aceeași protecție juridică.

Metodologia eliberării documentelor specifice și a investirii cu mărci metrologice de stat a mijloacelor de măsurare legale se stabilește prin instrucțiuni de metrologie legală.

Art. 19. — Mijloacele de măsurare care nu au corespuns la controlul metrologic al statului nu au calitatea de mijloace de măsurare legale și, ca urmare, utilizarea lor este interzisă. Deținătorii acestor mijloace de măsurare sînt obligați să le scoată din uz sau, după caz, să le modifice sau să le repare.

Dacă se constată utilizarea de mijloace de măsurare nelegale, acestea sînt sigilate și, după caz, confiscate. În cazul săvîrșirii vreunei infracțiuni, se iau măsuri să nu dispară urmele infracțiunii, corpurile delictive și orice alte mijloace de probă, potrivit prevederilor Codului de procedură penală, și sînt sesizate organele de urmărire penală.

Art. 20. — Controlul metrologic al statului asupra mijloacelor de măsurare se exercită de către Biroul Român de Metrologie Legală, prin personal propriu împuternicit sau, după caz, prin laboratoare de metrologie autorizate de acesta.

Secțiunea a 2-a

Controlul metrologic al măsurărilor

Art. 21. — Se supun controlului metrologic al statului măsurările care se încadrează în următoarele categorii :

a) măsurările efectuate în cadrul unor tranzacții comerciale sau măsurările pe baza cărora se stabilesc costuri pentru utilități publice, tarife, taxe, daune, impozite și altele ;

b) măsurările efectuate asupra unor mărimi ce afectează interesele cetățenilor, cum sînt : concentrația de zahăr și concentrația de alcool în băuturi, concentrația de grăsimi în lapte și unt, masa hectolitrică și umiditatea cerealelor, viteza autovehiculelor, concentrația alcoolică din sînge și altele ;

c) măsurările efectuate asupra unor mărimi ce afectează sănătatea publică sau protecția mediului, cum sînt : poluanții organici și metalici din apă, poluanții din pesticide și alte substanțe toxice, gazul de eșapament al autovehiculelor, conținutul de noxe din atmosferă etc. ;

d) măsurările care privesc produsele și mărfurile care se livrează și se vînd preambalate, conținînd cantități determinate, indicate prin etichetare sau sub altă formă ;

e) alte măsurări din domeniile care pot afecta sănătatea și securitatea persoanelor și protecția mediului.

Pentru domeniile în care se utilizează aceste categorii de măsurări, Guvernul, prin organismele sale specializate, va elabora reglementări specifice.

Art. 22. — Controlul metrologic al statului asupra măsurărilor se exercită potrivit art. 16, precum și prin :

a) ridicarea de probe și efectuarea de măsurări și analize comparative pentru verificarea exactității rezultatelor de măsurare declarate ;

b) inspecții și testări inopinate în locurile unde se efectuează măsurările ;

c) avizarea reglementărilor specifice elaborate, conform art. 21, de alte organisme specializate ;

d) expertize metrologice.

CAPITOLUL VI

Obligațiile, persoanelor fizice și persoanelor juridice în domeniul metrologiei

Art. 23. — Persoanele fizice sau persoanele juridice care fabrică, construiesc, importă, montează, repară, modifică, verifică, închiriază sau vînd mijloace de măsurare sînt obligate să solicite, în prealabil, Biroului Român de Metrologie Legală, următoarele :

a) avizul și/sau autorizația pentru exercitarea activității de fabricare, construire, import, reparare, verificare, închiriere, vînzare și instalare a mijloacelor de măsurare ;

b) aprobația de model pentru fabricația sau importul mijloacelor de măsurare prevăzute în anexa nr. 2 ;

c) autorizarea verificatorilor metrologi ;

d) expertizarea și autorizarea laboratoarelor de metrologie și de încercări ale mijloacelor de măsurare.

Condițiile de obținere a acestor avize, autorizații și aprobări de model se stabilesc prin instrucțiuni de metrologie legală.

Art. 24. — Deținătorii de mijloace de măsurare prevăzute în anexa nr. 2 sînt obligați să asigure legalitatea acestora și să le declare la organele Biroului Român de Metrologie Legală, pentru luare în evidență și supraveghere metrologică.

Anumite categorii de mijloace de măsurare din anexa nr. 2, stabilite de Biroul Român de Metrologie Legală, trebuie declarate la organele Biroului Român de Metrologie Legală înainte de instalare, în vederea obținerii de la acestea a avizului de punere în funcțiune.

Art. 25. — Mijloacele de măsurare prevăzute în anexa nr. 2 nu pot fi puse în circulație fără aprobare de model eliberată de Biroul Român de Metrologie Legală și fără marca metrologică de model.

Producătorii și importatorii mijloacelor de măsurare prevăzute în anexa nr. 2 au obligația să obțină aprobarea de model înainte de începerea fabricației sau derularea importului, conform metodologiei stabilite prin instrucțiuni de metrologie legală.

Mijloacele de măsurare fabricate sau importate în baza unei aprobări de model vor trebui să respecte eventualele condiționări impuse de aceasta și să aibă, în mod obligatoriu, aplicată marca metrologică de model.

Art. 26. — Pentru mijloacele de măsurare care nu fac obiectul anexei nr. 2 și pentru care aprobarea de model nu este obligatorie, producătorii și importatorii poartă întreaga răspundere privind calitatea acestora și respectarea prescripțiilor metrologice și a altor prevederi legale aplicabile.

Art. 27. — Agenții economici care desfășoară activități ce fac obiectul controlului metrologic își vor organiza propria activitate tehnică și administrativă de supraveghere metrologică pe baza cerințelor din instrucțiunile de metrologie legală.

CAPITOLUL VII

Sanctiuni

Art. 28. — Încălcarea prevederilor prezentei ordonanțe atrage răspunderea materială, civilă, contravențională sau penală, după caz.

Art. 29. — Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni, și se sancționează cu amendă următoarele fapte :

I. De la 100.000 lei la 300.000 lei :

a) producerea, repararea, verificarea, închirierea, vânzarea și instalarea, fără autorizație, a mijloacelor de măsurare ;

b) vânzarea sau închirierea mijloacelor de măsurare care nu au corespuns la controlul metrologic al statului conform art. 19 ;

c) nerespectarea condițiilor prevăzute în aprobarea de model sau modificarea mijloacelor de măsurare față de modelul aprobat ; vânzarea sau închirierea de asemenea mijloace de măsurare ;

d) producerea și livrarea de produse de larg consum și preambalate cu încălcarea reglementărilor prevăzute la art. 21 ;

e) aplicarea mărcii metrologice de model pe un mijloc de măsurare neconform cu modelul aprobat sau a mărcii metrologice de verificare pe un mijloc de măsurare neconform cu cerințele specificate ;

f) nedeclararea instalării și fabricarea sau importul mijloacelor de măsurare fără aprobare de model, respectiv sustragerea de la obligațiile prevăzute la art. 24 și 25 ;

g) împiedicarea, sub orice formă, a persoanelor împuternicite conform art. 36 de a-și exercita atribuțiile prevăzute de lege privind controlul metrologic al statului.

II. De la 50.000 lei la 150.000 lei :

a) folosirea de unități de măsură nelegale ;

b) vânzarea, închirierea sau utilizarea mijloacelor de măsurare neverificate metrologic sau cu termenul de verificare depășit ;

c) nerespectarea prevederilor din instrucțiunile de metrologie legală referitoare la asigurarea legalității etaloanelor și mijloacelor de măsurare care fac obiectul anexei nr. 2, numai dacă aceste prevederi fac trimitere expresă la acest articol ;

d) necompletarea la zi, de către laboratoarele autorizate, a evidențelor privind mijloacele de măsurare instalate, reparate sau verificate și a înregistrărilor aferente sau lipsă acestor evidențe.

Art. 30. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul din cadrul Biroului Român de Metrologie Legală, împuternicit în

acest scop. În cazul constatării unor infracțiuni, organele Biroului Român de Metrologie Legală vor proceda potrivit art. 214 din Codul de procedură penală.

Art. 31. — Amenzile prevăzute la art. 29 se aplică și persoanelor juridice, caz în care limitele minime și maxime se dublează.

Art. 32. — Împotriva procesului-verbal de sancționare se poate face plîngere, de către persoana fizică sau juridică, în termen de 15 zile de la data comunicării acestuia la judecătoria pe raza căreia s-a săvârșit contravenția.

Hotărîrea dată de instanța de judecată este definitivă.

Art. 33. — Dispozițiile din prezenta ordonanță se întregesc cu prevederile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția celor din art. 25 și 27 din aceeași lege.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale

Art. 34. — Dispozițiile prezentei ordonanțe se aplică tuturor persoanelor fizice și persoanelor juridice care fabrică, importă, vînd, închiriaza, repară, modifică, verifică, instalează și utilizează mijloacele de măsurare.

Art. 35. — Taxele pentru avizele și autorizările prevăzute de prezenta ordonanță, precum și costul lucrărilor ocazionate de efectuarea etalonărilor și verificărilor metrologice, a încercărilor modelelor mijloacelor de măsurare, a altor lucrări efectuate la cerere, se suportă de beneficiarii acestor lucrări.

Taxele prevăzute la alineatul precedent se stabilesc conform legii, iar tarifele se stabilesc de către Biroul Român de Metrologie Legală, conform actelor normative în vigoare.

Art. 36. — Personalul Biroului Român de Metrologie Legală, împuternicit să exercite controlul metrologic al statului, are dreptul de acces în toate locurile unde sînt și se utilizează mijloace de măsurare, precum și în locurile unde se fabrică, se repară, se modifică, se verifică, se vînd și se închiriaza mijloace de măsurare.

Organele poliției sînt obligate să acorde, la cerere, sprijinul necesar persoanelor împuternicite să efectueze controlul metrologic al statului, aflate în exercițiul funcțiunii, sau să le însoțească, după caz.

Art. 37. — În vederea aplicării prezentei ordonanțe, Biroul Român de Metrologie Legală elaborează instrucțiuni de metrologie legală, care se aprobă prin hotărîre a Guvernului.

Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Legea metrologiei nr. 27/1978, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă.

PRIM-MINISTRU
THEODOR STOLOJAN

Contrasemnează :

Ministrul industriei,
Dan Constantinescu

Secretar de stat în

Departamentul pentru Strategie
Reformei și Integrare Economică,
Bujor-Bogdan Teodoriu

UNITĂȚI DE MĂSURĂ LEGALE ÎN ROMÂNIA

1. Unități de măsură ale Sistemului Internațional de Unități (SI)

1.1. Unități SI fundamentale

Mărimea	Unitatea SI	
	denumire	simbol
lungime	metru	m
masă	kilogram	kg
țimp	secundă	s
intensitatea curentului electric sinonim : curent electric	amper	A
temperatură termodinamică	kelvin	K
cantitate de substanță	mol	mol
intensitate luminoasă	candelă	cd

1.2. Unități SI suplimentare

Mărimea	denumire	Unitatea SI	
		simbol	expresia în unități SI fundamentale
unghi plan	radian	rad	$m \cdot m^{-1} \equiv 1$
unghi solid	steradian	sr	$m^2 \cdot m^{-2} \equiv 1$

1.3. Unități SI derivate

Mărimea	denumire	Unitatea SI	
		simbol	expresia în unități SI fundamentale

1.3.1. Unități ale mărimilor de spațiu și timp

arie	metru pătrat	m^2	m^2
volum	metru cub	m^3	m^3
viteză	metru pe secundă	m/s	$m \cdot s^{-1}$
acelerație	metru pe secundă la pătrat	m/s^2	$m \cdot s^{-2}$
viteză unghiulară	radian pe secundă	rad/s	$s^{-1} \cdot rad$
acelerație unghiulară	radian pe secundă la pătrat	rad/s^2	$s^{-2} \cdot rad$

1.3.2. Unități ale mărimilor caracteristice fenomenelor periodice și conexe

număr de undă	metru la puterea minus unu	m^{-1}	m^{-1}
frecvență	hertz	Hz	s^{-1}

1.3.3. Unități ale mărimilor caracteristice mecanicii

masă volumică	kilogram pe metru cub	kg/m^3	$m^{-3} \cdot kg$
volum masic	metru cub pe kilogram	m^3/kg	$m^3 \cdot kg^{-1}$
forță	newton	N	$m \cdot kg \cdot s^{-2}$
momentul unei forțe	newton-metru	N·m	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-2}$
presiune, tensiune mecanică	pascal	Pa	$m^{-1} \cdot kg \cdot s^{-2}$
tensiune superficială	newton pe metru	N/m	$kg \cdot s^{-2}$
viscozitate dinamică sinonim : viscozitate	pascal-secundă	Pa·s	$m^{-1} \cdot kg \cdot s^{-1}$
energie, lucru mecanic	joule	J	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-2}$
putere	watt	W	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-3}$

Mărimea	Unitatea SI		
	denumire	simbol	expresia în unități SI fundamentale
1.3.4. Unități ale mărimilor caracteristice electromagnetismului			
densitatea curentului electric	amper pe metru pătrat	A/m ²	m ⁻² · A
cantitatea de electricitate, sarcină electrică	coulomb	C	s · A
potențial electric, tensiune electrică, tensiune electromotoare	volt	V	m ² · kg · s ⁻³ · A ⁻¹
sarcină (electrică) volumică deplasare electrică	coulomb pe metru cub	C/m ³	m ⁻³ · s · A
sinonim : inducție electrică cîmp electric	coulomb pe metru pătrat	C/m ²	m ⁻² s A
sinonim : intensitatea cîmpului electric	volt pe metru	V/m	m · kg · s ⁻³ · A ⁻¹
capacitate electrică	farad	F	m ⁻² · kg ⁻¹ · s ⁴ · A ²
rezistență electrică	ohm	Ω	m ² · kg · s ⁻³ · A ⁻²
conductanță electrică	siemens	S	m ² · kg ⁻¹ · s ³ · A ²
cîmp magnetic sinonim : intensitatea cîmpului magnetic	amper pe metru	A/m	m ⁻¹ · A
flux de inducție magnetică sinonim : flux magnetic	weber	Wb	m ² · kg · s ⁻² · A ⁻¹
inducție magnetică	tesla	T	kg · s ⁻² · A ⁻¹
inductanță	henry	H	m ² · kg · s ⁻² · A ⁻²
permitivitate	farad pe metru	F/m	m ⁻³ · kg ⁻¹ · s ⁴ · A ²
permeabilitate	henry pe metru	H/m	m · kg · s ⁻² · A ⁻²
putere electrică	watt	W	m ² · kg · s ⁻³
1.3.5. Unități ale mărimilor caracteristice fenomenelor calorice			
temperatură Celsius	grad Celsius	°C	K
cantitate de căldură, energie termică	joule	J	m ² kg s ⁻²
flux termic sinonime : putere termică, debit termic	watt	W	m ² · kg s ⁻³
densitate de suprafață a fluxului termic	watt pe metru pătrat	W/m ²	kg · s ⁻³
capacitate termică, entropie	joule pe kelvin	J/K	m ² · kg · s ⁻² · K ⁻¹
capacitate termică masică, entropie masică	joule pe kilogram-kelvin	J/(kg · K)	m ² · s ⁻² · K ⁻¹
energie volumică	joule pe metru cub	J/m ³	m ⁻¹ · kg · s ⁻²
energie masică	joule pe kilogram	J/kg	m ² · s ⁻²
conductivitate termică	watt pe metru-kelvin	W/(m · K)	m · kg · s ⁻³ · K ⁻¹
1.3.6. Unități ale mărimilor caracteristice luminii și radiațiilor electromagnetice conexe			
energie radiantă	joule	J	m ² · kg · s ⁻²
putere radiantă sinonime : flux radiant,			
flux energetic	watt	W	m ² · kg · s ⁻³
intensitate radiantă sinonim : intensitate energetică	watt pe steradian	W/sr	m ² kg · s ⁻³ · sr ⁻¹
radianță sinonim : luminanță energetică	watt pe metru pătrat-steradian	W/(m ² sr)	kg · s ⁻³ · sr ⁻¹
flux luminos	lumen	lm	cd · sr
luminanță	candelă pe metru pătrat	cd/m ²	m ⁻² · cd
iluminare	lux	lx	m ⁻² · cd sr
1.3.7. Unități ale mărimilor caracteristice chimiei fizice și fizicii moleculare			
concentrație (a cantității de substanță)	mol pe metru cub	mol/m ³	m ⁻³ · mol
energie molară	joule pe mol	J/mol	m ² · kg · s ⁻² mol ⁻¹
entropie molară, capacitate termică molară	joule pe mol kelvin	J/(mol · K)	m ² · kg s ⁻² · K ⁻¹ · mol ⁻¹

Mărimea	Unitatea SI		
	denumire	simbol	expresia în unități SI fundamentale
1.3.3. Unități ale mărimilor caracteristice fizicii atomice și nucleare, reacțiilor nucleare și radiațiilor ionizante			
energie de reacție, energie de rezonanță; energie comunicată activitate (a unui radionuclid) doză absorbită, energie comunicată masică, kerma, indicele dozei absorbite echivalent al dozei absorbite, indicele echivalentului dozei absorbite	joule becquerel	J Bq	$m^2 \cdot kg \cdot s^{-2}$ s^{-1}
expunere (radiații X sau γ)	sievert	Sv	$m^2 \cdot s^{-2}$
debitul dozei absorbite	coulomb pe kilogram gray pe secundă	C/kg Gy/s	$kg^{-1} \cdot s \cdot A$ $m^2 \cdot s^{-3}$

2.1. Unități de măsură care nu fac parte din Sistemul Internațional de Unități (SI)

Denumirea	Simbolul	Valoarea în unitate SI
1	2	3
2.1. Unități folosite împreună cu Sistemul Internațional		
minut	min.	1 min. = 60 s
oră	h	1 h = 60 min. = 3.600 s
zi	d	1 d = 24 h = 86.400 s
grad (sexagesimal)	°	1° = ($\pi/180$) rad
minut (sexagesimal)	'	1' = (1/60)° = ($\pi/10.800$) rad
secundă (sexagesimală)	"	1" = (1/60)' = ($\pi/648.000$) rad
litru	l, L	1 l = 1 dm ³ = 10 ⁻³ m ³
tonă	t	1 t = 10 ³ kg
2.2. Unități folosite împreună cu Sistemul Internațional a căror valoare în unități SI este obținută experimental		
electronvolt	eV	1 eV = 1,602 177 33(49) × 10 ⁻¹⁹ J (cu o incertitudine relativă de 0,30 × 10 ⁻⁶)
unitate de masă atomică (unificată)	u	1 u = 1,660 540 2(10) × 10 ⁻²⁷ kg (cu o incertitudine relativă de 0,59 × 10 ⁻⁶)
2.3. Unități menținute temporar împreună cu Sistemul Internațional		
milă marină		1 milă marină = 1.852 m
nod		1 nod = 1 milă marină pe oră = (1.852/3 600) m/s
ar	a	1 a = 1 dam ² = 10 ² m ²
hectar	ha	1 ha = 1 hm ² = 10 ⁴ m ²
bar	bar	1 bar = 0,1 MPa = 100 kPa = 1.000 hPa = 10 ⁵ Pa

ANEXA Nr. 2

CATEGORIILE DE MIJLOACE DE MĂSURARE

supuse obligatoriu controlului metrologic al statului

I. Mijloace de măsurare etalon — măsurări, aparate, instalații etc., utilizate pentru reproducerea și conservarea unităților de măsură, precum și pentru transmiterea, prin comparație, a acestora la mijloacele de măsurare, în toate domeniile de măsurare.

II Mijloace de măsurare de lucru

- Greutăți
- Aparate de cântărit (instrumente de cântărire neautomată)
- Instalații de cântărit, dozat, însăcuit, ambalat
- Aparate de cântărire continuă cu totalizatori pentru transportoare cu bandă
- Aparate de cântărire discontinuă cu totalizator
- Sortatoare gravimetrice automate

- Contoare de apă rece și caldă
- Ansambluri de măsurat lichidele, altele decât apa
- Contoare de volum pentru gaze
- Ansambluri de corecție, cu temperatura, presiunea etc. a volumului de gaz
- Măsurări de volum pentru lichide și vase de măsură
- Cisterne, rezervoare, recipiente, utilizate ca vase de măsură
- Mijloace de măsurare pentru determinarea capacității vaselor de măsură
- Aparate pentru măsurarea nivelului lichidelor
- Măsurări pentru lapte, cu indicator de nivel
- Măsurări de capacitate pentru semințe
- Instrumente pentru determinarea masei hectolitrică a cerealelor

18. Mașini și aparate pentru încercări la solicitări mecanice

19. Indicațoare de sarcină în cabluri

20. Manometre pentru măsurarea presiunii în pneurile autovehiculelor

21. Echipamente de contorizare, după durată și distanță, a convorbirilor telefonice

22. Cronotahigrafe

23. Vitezometre pentru autovehicule și de cale ferată

24. Cinemometre de control rutier

25. Taximetre

26. Contoare de energie electrică

27. Aparate utilizate în măsurări privind condițiile de electrosecuritate

28. Contoare de energie termică și aparate pentru determinarea cantității de energie termică furnizată pentru încălzirea imobilelor

29. Instrumente care echează instalațiile termice în scopul reducerii poluării atmosferice și al economisirii energiei

30. Sonometre, fonometre, dozimetre de zgomot, audiometre

31. Alcoolmetre și areometre pentru alcool și tabele alcoolmetrice

32. Etilmetre pentru aplicarea reglementărilor privind circulația rutieră

33. Analizoare de gaze

34. Umidometre pentru cereale și semințe oleaginoase

35. Aparate pentru determinarea grăsimilor în lapte și produse lactate

36. Zaharimetre și refractometre

37. Aparate pentru măsurarea mărimilor specifice radiațiilor ionizante, în scopul asigurării securității instalațiilor, a protecției persoanelor și mediului ambiant

38. Aparate industriale sau de laborator utilizate pentru măsurări ale mărimilor fizico-chimice în cadrul activităților privind sănătatea și securitatea persoanelor și protecția mediului

39. Aparate și dispozitive medicale (seringi și termometre medicale, detectori de flux sangvin, aparate pentru măsurarea presiunii arteriale, pulsometre și cardiotașimetre, electrocardiografe, electroencefalografe etc.)

40. Focometre și truse de lentile oftalmologice

41. Măsurători de lungime

42. Instrumente de măsurat lungimi

43. Planimetre și mașini de măsurat arii

44. Mijloace de măsurare pentru măsurări topografice, geodezice și de cadastru

NOTĂ :

Sortimentele de mijloace de măsurare care intră în categoriile de mai sus se stabilesc de Biroul Român de Metrologie Legală, care publică anual „Lista oficială a mijloacelor de măsurare legale, supuse controlului metrologic al statului” în publicațiile oficiale de metrologie legală.

Lista va cuprinde și perioada minimă între două verificări periodice succesive, tarifele aprobate pentru efectuarea etalonărilor, verificărilor metrologice, precum și categoriile de mijloace de măsurare care trebuie declarate înainte de instalare, în vederea obținerii avizului de punere în funcțiune conform art. 24.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind protecția consumatorilor

În temeiul art. 107 alin. (3) din Constituția României și al Legii nr. 81/1992,

Guvernul României emite următoarea ordonanță :

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Statul, prin mijloacele prevăzute de lege, protejează cetățenii în calitate de consumatori, asigurând cadrul necesar accesului neîngrădit la produse și servicii, informării lor complete despre caracteristicile esențiale ale acestora, apărării și asigurării drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice împotriva unor practici abuzive, participării acestora la fundamentarea și luarea deciziilor ce îi interesează în calitate de consumator.

Art. 2. — În sensul prezentei ordonanțe se înțelege :

— *consumator* : persoană fizică care dobândește, utilizează ori consumă, ca destinatar final, produse obținute de la agenți economici sau care beneficiază de servicii prestate de aceștia ;

— *agent economic* : orice persoană fizică sau juridică care produce, importă, transportă, depozitează sau comercializează produse ori părți din acestea, ori prestează servicii ;

— *produs* : bun material destinat consumului sau utilizării finale individuale sau colective ;

— *serviciu* : activitate, alta decât cea din care rezultă produse, efectuată în scopul satisfacerii unor necesități ale consumatorilor ;

— *declarație de conformitate* : declarație făcută de către un agent economic, prin care acesta informează, pe proprie răspundere, asupra faptului că un produs sau un serviciu este conform unei norme sau altui document specificat ;

— *termen de garanție* : limita de timp, stabilită de către producător, în cadrul căreia produsul achiziționat trebuie să-și păstreze caracteristicile calitative prescrise, iar cumpărătorul are dreptul la remedierea sau înlocuirea gratuită a acestuia, dacă deficiențele nu-i sînt imputabile ; perioada de garanție curge de la data dobîndirii produsului de către consumator ;

— *termen de valabilitate* : limita de timp, stabilită de către producător, în care produsul poate fi consumat și în care acesta trebuie să-și mențină caracteristicile calitative prescrise, dacă au fost respectate condițiile de transport, manipulare, depozitare și consum ;

— *durata medie de utilizare* : intervalul de timp, stabilit în documentele tehnice normative sau declarat de către producător ori convenit între părți, în cadrul căruia produsele, altele decât cele, cu termen de valabilitate, trebuie să-și mențină caracteristicile calitative prescrise, dacă au fost respectate condițiile de transport, manipulare, depozitare și exploatare ;

— *viciu ascuns* : deficiența calitativă a unui produs livrat sau serviciu prestat care, existând în momentul predării ori executării, nu a fost cunoscut și nici nu putea fi cunoscut de către consumator prin mijloacele obișnuite de verificare.

Art. 3. — Drepturile fundamentale ale consumatorilor sînt :

a) de a fi protejați împotriva riscului de a achiziționa un produs sau de a li se presta un serviciu care ar putea să le prejudicieze viața, sănătatea sau securitatea ori să le afecteze drepturile și interesele legitime ;

b) de a fi informați complet, corect și precis asupra caracteristicilor esențiale ale produselor și serviciilor, astfel încît decizia pe care o adoptă în legătură cu acestea să corespundă cît mai bine nevoilor lor, precum și de a fi educați în calitatea lor de consumatori ;

c) de a avea acces la piețe care le asigură o gamă variată de produse și servicii de calitate ;

d) de a fi despăgubiți pentru prejudiciile generate de calitatea necorespunzătoare a produselor și serviciilor, folosind în acest scop mijloacele prevăzute de lege ;

e) de a se organiza în asociații pentru protecția consumatorilor, în scopul apărării intereselor lor.

CAPITOLUL II

Protecția vieții, sănătății și securității consumatorilor

Art. 4. — Se interzice comercializarea de produse sau prestarea de servicii care, utilizate în condiții normale, pot pune în pericol viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor.

Art. 5. — Produsele se comercializează numai în cadrul termenului de valabilitate stabilit.

Se interzice producerea sau comercializarea produselor falsificate sau substituite.

Art. 6. — Guvernul, prin organismele sale specializate, stabilește norme și reglementări specifice sau le îmbunătățește pe cele existente, cînd situația o impune, cu privire la :

a) fabricarea, importul, conservarea, ambalarea, etichetarea, manipularea, transportul, depozitarea, pregătirea pentru vînzare și vînzarea produselor ;

b) furnizarea și utilizarea produselor, precum și prestarea serviciilor, în condiții optime, în mod deosebit a celor care pot afecta viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor.

Normele și reglementările se referă la grupe de produse și servicii care, anual, sînt nominalizate și actualizate de către Guvern, dacă acest lucru se impune.

Art. 7. — Agenții economici sînt obligați :

a) să comercializeze numai produse și servicii testate și certificate conform normelor legale și care respectă condițiile calitative prevăzute în contracte, astfel încât acestea să nu afecteze viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor ;

b) să oprească livrările, respectiv să retragă de pe piață sau de la beneficiari produsele la care organismele abilitate de lege sau specialiștii proprii au constat neindeplinirea caracteristicilor calitative prescrise sau care ar putea afecta viața, sănătatea ori securitatea consumatorilor ;

c) să anunțe, imediat, existența pe piață a oricărui produs de care au cunoștință că a afectat sau poate afecta viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor ;

d) să asigure condiții igienico-sanitare în producție, pe timpul transportului, manipulării, depozitării și desfacerii, conform normelor sanitare în vigoare.

CAPITOLUL III

Protecția intereselor economice ale consumatorilor

Art. 8. — Guvernul adoptă reglementări specifice în scopul prevenirii și comb terii practicilor ce dăunează intereselor economice ale consumatorilor.

Art. 9. — În relațiile cu consumatorii, agenții economici au obligația de a se comporta în mod corect și de a nu folosi practici comerciale abuzive.

Art. 10. — Drepturile consumatorilor, la încheierea contractelor, sînt :

a) libertatea de a lua decizii, la achiziționarea de produse și servicii, fără a li se impune în contracte clauze care pot favoriza folosirea unor tehnici abuzive în vînzare, de natură a influența opțiunea acestora ;

b) de a beneficia de o redactare clară și precisă a clauzelor contractuale, inclusiv a celor privind caracteristicile calitative și condițiile de garanție, indicarea exactă a prețului sau tarifului, precum și stabilirea cu exactitate a condițiilor de credit și a dobânzilor ;

c) de a fi exonerati de plata produselor și serviciilor care nu au fost solicitate și acceptate ;

d) de a fi despăgubiți pentru daunele provocate de produsele sau serviciile care nu corespund clauzelor contractuale ;

e) de a li se asigura service-ul necesar și piese de schimb pe toată durata medie de utilizare a produsului, stabilită în documentele tehnice normative sau declarată de către producător ori convenită de părți ;

f) de a plăti, pentru produsele sau serviciile de care beneficiază, sume stabilite cu exactitate, în prealabil ; majorarea prețului stabilit inițial este posibilă numai cu acordul consumatorului.

Art. 11. — Produsele și serviciile oferite consumatorilor se măsoară cu mijloace de măsurare și control adecvate, verificate metrologic, potrivit reglementărilor legale.

Art. 12. — Consumatorii au dreptul de a pretinde agenților economici remedierea sau înlocuirea gratuită a produselor și serviciilor obținute, precum și despăgubiri pentru pierderile suferite ca urmare a deficiențelor constatate în cadrul termenului de garanție sau de valabilitate. După expirarea acestui termen, consumatorii pot pretinde remedierea sau înlocuirea produselor care nu pot fi folosite potrivit scopului pentru care au fost realizate, ca urmare a unor vicii ascunse apărute pe durata medie de utilizare a acestora.

Art. 13. — Remedierea deficiențelor apărute în cadrul termenului de garanție la produsele de larg consum, inclusiv a celor de folosință îndelungată, și care nu sînt imputabile consumatorilor, se face într-un termen maxim, stabilit de către organul administrației publice abilitat să îndeplinească politica de protecție a consumatorului ; pentru celelalte produse, termenul de remediere va fi cel stabilit prin contract.

În cazul unor vicii ascunse, termenul maxim stabilit la alineatul precedent curge de la data finalizării expertizei tehnice efectuate de un organism tehnic neutru.

Art. 14. — În cazul produselor la care timpul de nefuncționare din cauza deficiențelor apărute în cadrul termenului de garanție depășește 10% din acest termen, precum și în cazul produselor alimentare, farmaceutice sau cosmetice care prezintă abateri față de caracteristicile calitative prescrise, vînzătorul este obligat, la cererea consumatorului, să le înlocuisc  sau să restituie contravaloarea acestora.

Timpul de nefuncționare, menționat la alineatul precedent, prelungește în mod corespunzător termenul de garanție și curge din momentul sesizării vânzătorului până la aducerea produsului în stare de utilizare normală.

Art. 15. — Restituirea contravalorii sau înlocuirea produsului achiziționat ori a serviciului prestat se face imediat după constatarea imposibilității folosirii acestuia, dacă această situație nu este imputabilă consumatorului.

Art. 16. — Consumatorul poate solicita plata unor despăgubiri, potrivit clauzelor contractuale sau dispozițiilor legale, în cazul remedierii ori al înlocuirii produselor sau serviciilor necorespunzătoare.

Art. 17. — Vânzătorul asigură toate operațiunile necesare repunerii în funcțiune, înlocuirii produselor ori remedierii serviciilor reclamate în cadrul termenului de garanție sau de valabilitate, respectiv pentru vicii ascunse în cadrul duratei medii de utilizare, precum și a celor ocazionate de transportul, manipularea, diagnosticarea, expertizarea, demontarea, montarea și ambalarea acestora; vânzătorul suportă și cheltuielile legate de acestea, situație care nu îl exonerează de răspundere pe producător.

CAPITOLUL IV

Informarea și educarea consumatorilor

Art. 18. — Consumatorii au dreptul de a fi informați, în mod complet, corect și precis, asupra caracteristicilor esențiale ale produselor și serviciilor oferite de către agenții economici, astfel încât să aibă posibilitatea de a face o alegere rațională, în conformitate cu interesele lor, între produsele și serviciile oferite și să fie în măsură să le utilizeze, potrivit destinației acestora, în deplină securitate.

Art. 19. — Informarea consumatorilor despre produse oferite se realizează, în mod obligatoriu, prin elemente de identificare și caracterizare ale acestora, care se înscriu la vedere, după caz, pe produs, etichetă, ambalaj de vânzare sau în cartea tehnică, instrucțiunile de folosire ori altele asemenea, ce însoțesc produsul, în funcție de natura acestuia.

Art. 20. — Informațiile trebuie să fie înscrise în limba română, indiferent de țara de origine a produsului.

Informațiile trebuie să fie complete, corecte, precise și explicite și să cuprindă denumirea produsului, marca producătorului, principalele caracteristici tehnice și calitative, compoziția, eventualii aditivi folosiți, cantitatea, prețul, termenul de garanție sau, după caz, de valabilitate, eventualele riscuri previzibile, contraindicații și modul de utilizare, manipulare, conservare sau de păstrare, precum și alte caracteristici ale diferitelor categorii de produse; la produsele alimentare preambalate se menționează și valoarea nutritivă.

Produsele de folosință îndelungată sînt însoțite și de „declarație de conformitate”, „certificat de garanție” și, după caz, „carte tehnică” ori „instrucțiuni de folosire”, redactate în limba română, care cuprind principalele caracteristici ale produsului, condițiile de instalare, exploatare, întreținere, data fabricației, termenul de garanție și eventualele riscuri ce pot apărea în urma nerespectării instrucțiunilor.

Fac excepție de la prevederile alineatelor precedente mărcile de fabrică sau de comerț, denumirile de firme ori societăți comerciale, denumirea produselor tipice cunoscute publicului larg, precum și ter-

menii străini utilizați în mod curent și care se găsesc în dicționare uzuale.

Pentru produsele din import, textul în limba română poate fi completat cu traduceri în una sau mai multe limbi străine care vor fi stabilite de către Guvern.

Art. 21. — Informațiile referitoare la serviciile prestate trebuie să cuprindă categoria calitativă a serviciului, timpul de realizare, termenul de garanție, tariful, riscurile previzibile și, după caz, declarația de conformitate.

Art. 22. — Agenții economici sînt obligați să demonstreze consumatorilor, la cererea acestora, cu ocazia cumpărării, modul de utilizare și funcționalitatea produselor ce urmează a fi vîndute; la lansarea pe piață a produselor, aceștia sînt obligați să efectueze demonstrații de utilizare.

Art. 23. — Obligația de a informa pe consumator potrivit art. 19, 20, 21 și 22 nu poate fi înlăturată prin invocarea secretului comercial sau profesional.

Art. 24. — Se interzice prezentarea prin publicitate — în prospecte, cataloage, prin mass-media și altele — a altor valori ale parametrilor ce caracterizează produsele sau serviciile, altele decît cele efectiv realizate.

Art. 25. — Prețurile și tarifele trebuie afișate, în mod vizibil și într-o formă neechivocă, ușor de citit.

Art. 26. — Comercializarea produselor și prestarea serviciilor se fac în locuri autorizate. Este obligatorie afișarea, în mod vizibil, a denumirii firmei și a numărului autorizației acesteia.

Art. 27. — Produsele livrate în vrac se măsoară cu mijloace de măsurare legale adecvate, în prezența cumpărătorului. Indicațiile mijloacelor de măsurare trebuie să fie ușor de citit și la vederea cumpărătorului.

CAPITOLUL V

Organe ale administrației publice pentru protecția consumatorilor

Art. 28. — Oficiul pentru Protecția Consumatorilor, organ de specialitate al administrației publice centrale, subordonat Guvernului, coordonează și realizează politica Guvernului în domeniul protecției consumatorilor.

Art. 29. — Atribuțiile și modul de organizare și funcționare ale Oficiului pentru Protecția Consumatorilor, precum și relațiile dintre acesta și alte organisme competente în domeniu se stabilesc de către Guvern.

Guvernul poate stabili atribuții în domeniul protecției consumatorilor și pentru alte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, în funcție de specificul activității acestora.

Taxele ce se percep de către organele administrației publice cu rol în domeniul protecției consumatorilor se stabilesc conform legii, iar tarifele pentru încercările efectuate în laboratoare proprii sau subordonate, conform actelor normative în vigoare.

Art. 30. — Oficiul pentru Protecția Consumatorilor — în baza consultării cu alte organisme interesate ale administrației publice centrale și locale, cît și cu cele neguvernamentale — elaborează reglementări referitoare la modalitățile concrete de colaborare și sprijinire reciprocă și le propune spre aprobare Guvernului.

CAPITOLUL VI

Asociațiile pentru protecția consumatorilor

Art. 31. — În sensul prezentei ordonanțe, *asociațiile pentru protecția cumpărătorilor* sînt considerate acele asociații constituite, conform legii, ca persoane juridice

și care — fără a urmări realizarea de profit pentru membrii lor — au ca unic scop apărarea drepturilor și intereselor legitime ale membrilor lor sau ale consumatorilor în general.

Art. 32. — Asociațiile pentru protecția consumatorilor pot fi parteneri sociali cu drept de reprezentare în organismele consultative cu rol în domeniul protecției consumatorilor și în care organele administrației publice sînt reprezentate, dacă îndeplinesc condițiile prezentei ordonanțe.

Art. 33. — Asociațiile pentru protecția consumatorilor care apără drepturile și interesele legitime ale consumatorilor în general sînt, de drept, parteneri sociali în organismele consultative prevăzute în prezenta ordonanță, dacă :

a) au cel puțin 10.000 membri și filiale în cel puțin 5 județe ; sau

b) sînt organizate astfel :

— la nivel local, se constituie ca asociație ;

— la nivel județean, se constituie în federație de asociații ; federația se formează din asociații provenind din cel puțin 5 localități din județ ; numărul de membri ai tuturor asociațiilor care formează o federație este de cel puțin 150 ;

— la nivel central, se constituie în confederație ; confederația se formează din cel puțin 20 de federații sau din federații care, pe ansamblu, însumează cel puțin 6.000 membri ai asociațiilor.

Art. 34. — Asociațiile pentru protecția consumatorilor, care sînt constituite numai în scopul apărării intereselor membrilor lor, pot deveni parteneri sociali cu drept de reprezentare în organismele consultative cu rol în domeniul protecției consumatorilor și în care organele administrației publice sînt reprezentate, numai dacă au cel puțin 1.000 membri.

Art. 35. — După constituire, asociațiile pentru protecția consumatorilor vor solicita luarea lor în evidență de către organul administrației publice pentru protecția consumatorilor de nivel central sau local, după caz.

Art. 36. — Personalul de conducere și salariații organelor administrației publice cu atribuții pe linia protecției consumatorilor nu au dreptul de a deține funcții în organele de conducere ale asociațiilor pentru protecția consumatorilor.

Art. 37. — Asociațiile pentru protecția consumatorilor sînt consultate de către organismele administrației publice, potrivit competențelor, la elaborarea dispozițiilor și procedurilor cu caracter general și a altor lucrări care au ca scop protecția consumatorilor, cu privire la :

a) cunoașterea cerințelor consumatorilor privind sortimentele, calitatea și cantitatea produselor și serviciilor ;

b) formarea unei atitudini corecte a agenților economici angajați în producerea și comercializarea produselor și prestarea serviciilor, față de calitatea acestora ;

c) prevenirea practicilor comerciale abuzive și a publicității de natură a afecta drepturile și interesele legitime ale consumatorilor.

Art. 38. — Asociațiile pentru protecția consumatorilor au dreptul :

a) de a fi sprijinite de către organismele administrației publice centrale și locale, în vederea atingerii obiectivelor lor ;

b) de a solicita autorităților competente luarea de măsuri în vederea opririi producției sau a retragerii de pe piață a produselor sau serviciilor care nu asigură nivelul calitativ prescris în documentele stabi-

lite de lege sau care pun în pericol viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor ;

c) de a solicita realizarea de produse și servicii în vederea satisfacerii nevoilor consumatorilor handicapați sau de vîrsta a treia ;

d) de a fi consultate cu ocazia elaborării standardelor sau specificațiilor care definesc caracteristicile tehnice și calitative ale produselor și serviciilor destinate consumatorilor ;

e) de a informa opinia publică, prin mass-media, asupra deficiențelor de calitate a produselor și serviciilor, precum și asupra consecințelor vătămătoare ale acestora pentru consumatori ;

f) de a introduce acțiuni în justiție pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale membrilor lor ;

g) de a solicita, pe cheltuiala lor, laboratoarelor acreditate, efectuarea de analize și încercări ale produselor destinate consumatorilor și de a publica rezultatele

CAPITOLUL VII

Organisme consultative

Art. 39. — La nivel central și local — județ, oraș, comună — se constituie cîte un consiliu consultativ pentru protecția consumatorilor. Acesta are caracter consultativ și asigură, la nivelurile respective, cadrul informațional și organizatoric necesar :

a) stabilirii și aplicării politicii de protecție a consumatorilor ;

b) corelării acțiunilor diverselor organisme ale administrației publice cu cele ale organizațiilor neguvernamentale care au rol în realizarea protecției consumatorilor.

Art. 40. — Consiliul consultativ pentru protecția consumatorilor este format din :

a) reprezentanți ai tuturor organelor administrației publice care au competențe cu caracter general sau special în domeniul protecției consumatorilor și au structuri organizatorice la nivelul respectiv ;

b) prefect sau primar, după caz, sau reprezentanți ai acestora ;

c) reprezentanți ai asociațiilor pentru protecția consumatorilor

d) reprezentanți ai altor organisme, după caz.

Art. 41. — Guvernul stabilește, în mod concret, componența, atribuțiile și modul de organizare și funcționare ale Consiliului consultativ pentru protecția consumatorilor, pe fiecare nivel în parte.

CAPITOLUL VIII

Protecția juridică

Art. 42. — Agenții economici răspund pentru orice deficiență privind calitatea produselor sau serviciilor, apărută în cadrul termenului de garanție sau de valabilitate a acestora, și care nu este imputabilă consumatorului, precum și pentru eventualele vicii ascunse constatate pe durata medie de utilizare, care nu permit folosirea de către consumator a produsului sau serviciului potrivit scopului pentru care acesta a fost realizat și achiziționat sau care pot afecta viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor.

Răspunderea se menține și în cazul în care livrarea produselor sau prestarea serviciilor se face în mod gratuit sau cu preț redus, ori dacă acestea se comercializează ca piese de schimb, se închiriază sau se distribuie sub alte forme.

Art. 43. — Acțiunile în justiție îndreptate de către asociațiile pentru protecția consumatorilor, prevăzute

la art. 33 și 34 din prezenta ordonanță, împotriva agenților economici care au prejudiciat drepturile și interesele legitime ale consumatorilor sînt scutite de taxe de timbru.

Art. 44. — Ministerul Public poate interveni în acțiunile civile introduse, în care sînt implicate interesele consumatorilor.

CAPITOLUL IX

Sancțiuni

Art. 45. — Încălcarea prevederilor prezentei ordonanțe atrage răspunderea materială, civilă, contravențională sau penală, după caz.

Art. 46. — Constituie contravenții, dacă nu au fost săvîrșite în astfel de condiții încît să fie considerate infracțiuni, următoarele fapte:

a) comercializarea produselor care au standarde române obligatorii referitoare la protecția vieții, sănătății sau securității consumatorilor, fără ca acestea să fie certificate conform actelor normative în vigoare;

b) omiterea anunțării de către agenții economici, conform art. 7 lit. c) din prezenta ordonanță, a autorităților publice competente;

c) comercializarea produselor sau prestarea serviciilor fără elementele de identificare prevăzute la art. 19—22 din prezenta ordonanță sau cu caracteristici calitative neconforme celor prescrise;

d) prezentarea prin publicitate — în prospecte, cataloage, prin mass-media și altele — a altor valori ale parametrilor ce caracterizează produsele sau serviciile, altele decît cele efectiv realizate;

e) păstrarea, depozitarea sau transportul produselor destinate comercializării în condiții care nu asigură menținerea caracteristicilor calitative ale acestora dacă, în acest fel, acestea ar periclita viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor;

f) comercializarea produselor la care s-au constatat abateri de la caracteristicile tehnico-calitative prescrise, de natură a afecta viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor, pentru care organele de control abilitate au dispus oprirea comercializării acestora;

g) împiedicarea, sub orice formă, de către agentul economic sau de către orice altă persoană, a organelor administrației publice însărcinate cu protecția consumatorilor și supravegherea calității produselor și serviciilor de a-și exercita atribuțiile de serviciu referitoare la prevenirea și combaterea faptelor ce pot afecta viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor;

h) folosirea practicilor abuzive la vînzarea produselor și prestarea serviciilor, prevăzute la art. 9 și art. 10 din prezenta ordonanță, altele decît cele menționate la art. 1 lit. c) și k) din Legea nr. 12/1990, republicată;

i) neasigurarea activității de service și a pieselor de schimb necesare întreținerii sau reparării, conform prevederilor art. 10 lit. e) din prezenta ordonanță;

j) nerezolvarea în termenul stabilit la art. 13 sau remedierea necorespunzătoare a deficiențelor constatate la produsele vîndute sau serviciile prestate;

k) refuzul înlocuirii produselor sau restituirii contravalorii acestora sau a serviciilor necorespunzătoare, în cazurile prevăzute de prezenta ordonanță.

Art. 47. — Contravențiile prevăzute la art. 46 lit. a) și b) se sancționează cu închisoare contravențională de la 3 luni la 6 luni sau cu amendă de la 100.000 lei la 1.000.000 lei, cele de la lit. c)—g), cu închisoare contravențională de la 15 zile la 2 luni sau cu amendă de la 50.000 lei la 500.000 lei, iar cele de la lit. h)—k), cu amendă de la 25.000 lei la 250.000 lei.

Nerespectarea prevederilor art. 5 alin. 1, precum și ale art. 25 din prezenta ordonanță se sancționează conform art. 2 lit. a) din Legea nr. 12/1990, republicată.

Art. 48. — La stabilirea sancțiunilor prevăzute în prezenta ordonanță vor fi considerate circumstanțe agravante următoarele împrejurări în legătură cu faptele și persoanele prejudiciate în mod nemijlocit:

a) sînt comise în timpul unei calamități;

b) determină daune individuale sau colective importante;

c) victimele sînt persoane sub 18 ani sau peste 60 de ani ori handicapate.

Art. 49. — Contravențiile prevăzute în prezenta ordonanță se constată de către reprezentanții împuterniciți ai Oficiului pentru Protecția Consumatorilor, precum și de către specialiștii autorizați ai altor organe ale administrației publice, potrivit competențelor.

Pînă la remedierea deficiențelor constatate, agentul constataor poate lua măsuri mergînd pînă la suspendarea autorizației de funcționare.

Organele de poliție sînt obligate să acorde, la cerere, sprijinul necesar persoanelor împuternicite sau autorizate prevăzute la alin. 1, aflate în exercițiul funcțiunii, sau să le însoțească, după caz.

Art. 50. — Amenzile pot fi aplicate și persoanelor juridice, caz în care limitele minime și maxime se dublează.

Art. 51. — În cazul contravențiilor prevăzute la art. 46 lit. a)—g) din prezenta ordonanță, dacă agentul constataor apreciază că sancțiunea amenzii este îndestulătoare, aplică amenda, procedînd potrivit dispozițiilor Legii nr. 32/1968. În caz contrar, procesul-verbal de constatare se trimite de îndată judecătoriei în a cărei rază teritorială a fost săvîrșită contravenția.

Dacă identitatea sau domiciliul făptuitorului nu pot fi stabilite și există temere de dispariție a acestuia, organul de poliție, în baza procesului-verbal ce se trimite judecătoriei, va conduce de îndată pe făptuitor înaintea instanței de judecată.

În situația în care trimiterea nu se va putea face de îndată, organul de poliție, pe baza unui proces-verbal motivat, va putea reține contravenientul, pe care îl va înainta instanței de judecată în cel mult 24 de ore de la constatarea contravenției.

Judecarea cauzei va avea loc și în zilele nelucrătoare.

Președintele judecătoriei fixează un termen de urgență, cu citarea contravenientului.

Completul de judecată este format dintr-un singur judecător. Judecătorul se pronunță asupra legalității și temeiniciei procesului-verbal și, după caz, aplică sancțiunea și ia măsura confiscării ori anulează procesul-verbal.

Contravenientul poate cere reexaminarea cauzei în termen de 24 de ore de la pronunțare, dacă a fost prezent la dezbateri, sau de la comunicare, dacă a fost lipsă. Procurorul poate cere reexaminarea cauzei în termen de 24 de ore de la pronunțare.

Cereră de reexaminare se soluționează, de urgență, în complet format din 2 judecători.

Hotărîrea dată în cererea de reexaminare este definitivă.

Participarea procurorului la judecată este obligatorie.

Art. 52. — În cazul în care contravenientul nu a achitat amenda, cu rea-credință, în termen de 30 de zile de la rămînerea definitivă a sancțiunii, organul din care face parte agentul constataor va sesiza instanța de judecată pe raza căreia s-a săvîrșit contravenția, în vederea transformării amenzii în închisoare contra-

vențională, ținând seama de partea din amendă care a fost achitată.

La primul termen de judecată, instanța poate acorda contravenientului, la cererea acestuia, un termen de de 30 de zile, în vederea achitării integrale a amenzii.

În cazul în care contravenientul nu a achitat amenda în termenul prevăzut la alin. 2, instanța procedează la transformarea amenzii în închisoare contravențională.

Executarea sancțiunii închisorii contravenționale se prescrie în termen de 1 an de la data rămănerii definitive a hotărârii.

Art. 53. — Hotărârile de condamnare privind agenții economici se comunică la Registrul comerțului.

Art. 54. — Produsele care au servit sau au fost destinate să servească la săvârșirea vreuneia din faptele sancționate de prezenta ordonanță și dacă sînt ale făptuitorului sau ale agentului economic, ca și sumele de bani și produsele dobîndite, în mod vădit, prin săvârșirea infracțiunilor sau contravențiilor se confiscă și se valofirică, în condițiile legii.

Profiturile obținute ilicit de agenții economici ca urmare a faptelor menționate la art. 46 din prezenta ordonanță se preiau ca venit la bugetul administrației publice centrale, sub forma unui impozit de 100%, în măsura în care nu au fost confiscate.

Art. 55. — Prevederile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, ale Codului penal și ale Codului de procedură penală.

Art. 56. — Aplicarea sancțiunilor prevăzute în prezenta ordonanță nu înlătură răspunderea disciplinară a făptuitorilor.

CAPITOLUL X

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 57. — Persoanele fizice pot sesiza asociațiile pentru protecția consumatorilor și organele administrației publice asupra încălcării drepturilor și intereselor lor legitime, în calitate de consumatori, și pot face propuneri referitoare la îmbunătățirea calității produselor și serviciilor.

Art. 58. — Guvernul va lua măsurile necesare pentru organizarea executării prevederilor prezentei ordonanțe, precum și pentru elaborarea de norme metodologice privind :

a) condițiile de realizare a expertizelor tehnice, în cazul unor vicii ascunse, pe categorii de produse și servicii ;

b) modul de înlocuire, remediere sau restituire a contravalorii, pentru produsele sau serviciile care prezintă deficiențe ;

c) măsuri de prevenire și limitare a prejudicierii consumatorilor, precum și condițiile în care acestea pot fi luate de către organele administrației publice prevăzute la art. 49 din prezenta ordonanță ;

d) conținutul și competența de aprobare a documentelor care atestă nivelul calitativ al produselor și serviciilor ;

e) informarea și educarea în domeniul protecției consumatorilor ;

f) condițiile în care asociațiile pentru protecția consumatorilor constituite, potrivit art. 34 din prezenta ordonanță, pot deveni parteneri sociali cu drept de reprezentare ;

g) desfășurarea activității consiliilor consultative pentru protecția consumatorilor.

Art. 59. — În scopul încurajării constituirii asociațiilor pentru protecția consumatorilor, Guvernul poate stabili, pentru o perioadă de timp ce nu poate fi mai mare de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, un număr de membri cu maximum 2/3 mai mic decît minimul prevăzut la art. 33 și art. 34 din prezenta ordonanță, cu condiția respectării celorlalte criterii.

Art. 60. — Produsele importate sau contractate înainte de data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe pot fi comercializate, cu elementele de identificare și caracterizare inițiale, pînă la lichidarea stocurilor existente.

Produsele contractate și importate după această dată trebuie să satisfacă prevederile art. 20 din prezenta ordonanță.

Art. 61. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Legea nr. 4/1989 privind asigurarea și controlul calității produselor și serviciilor, Hotărîrea Guvernului nr. 335/1990 privind unele măsuri din domeniul asigurării și controlului calității produselor, lucrărilor de construcții și serviciilor, precum și din cel al metrologiei, Hotărîrea Guvernului nr. 545/1991 privind supravegherea calității produselor și serviciilor în scopul prevenirii și combaterii faptelor care pot afecta viața și sănătatea oamenilor, animalelor ori calitatea mediului înconjurător, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă.

PRIM-MINISTRU

THEODOR STOLOJAN

Contrasemnează :

Ministrul comerțului și turismului,

Constantin Fota

Secretar de stat în

Departamentul pentru Strategia Reformei
și Integrare Economică,
Bujor-Bogdan Teodoriu

București, 21 august 1992.
Nr. 21.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Î R E

privind organizarea și funcționarea Biroului Român de Metrologie Legală

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Biroul Român de Metrologie Legală este organul de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, însărcinat cu aplicarea politicii acestuia și a

reglementărilor legale în domeniul metrologiei, avînd calitatea de ordonator principal de credite bugetare, în condițiile legii.

Art. 2. — Biroul Român de Metrologie Legală îndeplinește următoarele atribuții principale :

a) elaborează proiecte de hotărîri și de instrucțiuni de metrologie legală, cu caracter obligatoriu, pe care le supune spre aprobare Guvernului, urmărind armonizarea normelor interne cu cele internaționale în domeniul metrologiei legale ;

b) atestă etaloanele din Sistemul național de etaloane ;

c) asigură și urmărește conservarea și garantarea exactității etaloanelor naționale și primare pe care le deține, prin compararea lor cu etaloanele internaționale ;

d) elaborează programe de dezvoltare a activității de metrologie legală și colaborează cu ministerele și alte organisme naționale interesate în dezvoltarea metrologiei ;

e) avizează temele de cercetare din domeniul metrologiei legale, finanțate de la buget ;

f) efectuează controlul metrologic al statului, reglementează, supraveghează și controlează fabricarea, repararea și utilizarea etaloanelor, verificarea mijloacelor de măsurare, precum și măsurările din domeniile de interes public stabilite de lege ;

g) constată contravențiile și aplică amenziile prevăzute de legislația din domeniul metrologiei și sesizează organele de urmărire penală ori de cîte ori constată încălcări ale legii penale ;

h) acordă și retrage autorizații pentru exercitarea activităților de metrologie prevăzute de lege ;

i) acordă și retrage aprobarea de model pentru fabricarea și importul mijloacelor de măsurare prevăzute de lege ;

j) organizează și asigură certificarea mijloacelor de măsurare, conform normelor internaționale de metrologie legală, pe baza procedurilor proprii ;

k) organizează și asigură funcționarea rețelei de laboratoare de etalonări și verificări metrologice ;

l) organizează laboratoare fixe și mobile pentru etalonarea și verificarea mijloacelor de măsurare în locurile unde se fabrică, se repară sau se utilizează mijloace de măsurare supuse controlului metrologic al statului ;

m) propune și percepe taxe sau, după caz, stabilește tarife, în condițiile legii, pentru efectuarea expertizărilor, evaluărilor și controalelor în vederea emiterii autorizațiilor, aprobărilor de model și certificărilor prevăzute la lit. h)—j), precum și pentru etalonări și verificări metrologice ;

n) sprijină învățămîntul și organizează formele de perfecționare profesională în domeniul metrologiei legale ;

o) asigură editarea și difuzarea publicațiilor de specialitate, a instrucțiunilor de metrologie legală, precum și a altor reglementări și documente din domeniu ;

p) participă, reprezentînd interesele României, în organisme internaționale și regionale de metrologie legală și colaborează cu instituții similare din alte țări.

Art. 3. — Biroul Român de Metrologie Legală colaborează cu ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, avînd dreptul de a solicita acestora date și informații necesare realizării atribuțiilor sale.

Art. 4. — Biroul Român de Metrologie Legală publică periodic, în publicații oficiale de metrologie le-

gală, lista cu tipurile de mijloace de măsurare supuse controlului metrologic al statului, lista laboratoarelor de metrologie și de încercări autorizate sau acreditate, lista cu importurile de mijloace de măsurare avizate, lista cu aprobările de model acordate, lista cu producătorii și produsele acestora care au obținut certificarea conform normelor internaționale de metrologie legală, precum și alte date referitoare la metrologia legală.

Art. 5. — Conducerea Biroului Român de Metrologie Legală este asigurată de un director general, numit prin decizie a primului-ministru. Pe lângă directorul general funcționează colegiul de conducere, organ cu caracter consultativ. Președintele colegiului de conducere este directorul general.

Directorul general conduce activitatea curentă și reprezintă Biroul Român de Metrologie Legală în raporturile cu ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, organizații din țară, precum și în relațiile internaționale. În acest scop, directorul general poate da împuterniciri de reprezentare și altor persoane din cadrul instituției.

Art. 6. — Structura organizatorică a Biroului Român de Metrologie Legală este prevăzută în anexă, care face parte integrantă din prezenta hotărîre.

Biroul Român de Metrologie Legală are în subordine 14 inspecții interjudețene de metrologie, unități cu personalitate juridică, finanțate de la bugetul de stat, și laboratoare teritoriale de metrologie, precum și un laborator de încercări pentru aprobări de model, ca unități fără personalitate juridică și cu finanțare extra-bugetară. Organizarea, funcționarea și structura organizatorică a acestora se aprobă prin ordin al directorului general al Biroului Român de Metrologie Legală.

Biroul Român de Metrologie Legală preia de la Institutul Național de Metrologie laboratorul de încercări de stat și fiabilitate, precum și laboratoarele teritoriale și al municipiului București de etalonări și verificări metrologice, împreună cu personalul aferent acestora.

Art. 7. — Numărul maxim de posturi al aparatului propriu al Biroului Român de Metrologie Legală este de 50, iar cel al inspecțiilor interjudețene de metrologie, de 220, conform anexei.

Art. 8. — Structura organizatorică pe compartimente, atribuțiile și sarcinile personalului și regulamentul de organizare internă și funcționare ale Biroului Român de Metrologie Legală, precum și statul de funcții avizat conform legii se aprobă de directorul general.

Art. 9. — Finanțarea activității aparatului propriu al Biroului Român de Metrologie Legală este asigurată de la bugetul de stat, ca și cea a inspecțiilor interjudețene de metrologie.

Evidența financiar-contabilă a laboratoarelor teritoriale de metrologie se ține și se urmărește separat de Biroul Român de Metrologie Legală, prin inspecțiile interjudețene de metrologie pe raza cărora se află aceste laboratoare.

Sumele încasate de Biroul Român de Metrologie Legală reprezentînd taxele pentru expertizări și autorizări, amenziile, precum și tarifele provenite din activități proprii realizate de personalul bugetar, se fac venit la bugetul de stat.

Tarifele pentru etalonarea și verificarea metrologică obligatorie a mijloacelor de măsurare supuse controlului metrologic al statului, conform legii, se stabilesc de Biroul Român de Metrologie Legală, cu avizul Ministerului Economiei și Finanțelor, conform actelor normative în vigoare. Respectarea tarifelor este obli-

gatorie atit pentru laboratoarele teritoriale ale Biroului Român de Metrologie Legală, cit și pentru alte laboratoare acreditate de Biroul Român de Metrologie Legală să efectueze etalonarea și verificarea acestor categorii de mijloace de măsurare.

Art. 10. — Institutul Național de Metrologie se organizează și funcționează ca institut de cercetare de profil, în subordinea Biroului Român de Metrologie Legală. Institutul Național de Metrologie este condus de un director numit de directorul general al Biroului Român de Metrologie Legală.

Art. 11. — Institutul Național de Metrologie are următoarele atribuții principale :

a) efectuează cercetări științifice și tehnice în domeniul metrologiei ;

b) asigură conservarea și perfecționarea etaloanelor naționale pe care le deține și urmărește garantarea exactității lor prin comparații cu etaloanele internaționale ;

c) transmite unitatea de măsură de la etaloane primare la etaloane secundare ;

d) efectuează, la cerere, alte lucrări de metrologie și prestări de servicii, autorizate în condițiile prevăzute de lege ;

e) participă la lucrările organismelor internaționale și regionale privind etaloanele primare și la orice alte manifestări internaționale pe probleme de metrologie, altele decit cele de metrologie legală.

Art. 12. — Pentru orientarea activității de cercetare și a principalelor direcții de dezvoltare din domeniul metrologiei, se constituie, pe lângă Institutul Național de Metrologie, Consiliul consultativ de metrologie.

Consiliul consultativ de metrologie este prezidat de directorul Institutului Național de Metrologie.

Membrii Consiliului consultativ de metrologie sînt reprezentanți ai ministerelor, asociațiilor profesionale, patronatului, altor organizații interesate și alți specialiști din domeniu și sînt numiți de președintele acestuia. Directorul general al Biroului Român de Metrologie Legală este, de drept, membru al Consiliului consultativ de metrologie.

Consiliul consultativ de metrologie stabilește propriul său regulament de funcționare, secretariatul acestuia fiind asigurat de Institutul Național de Metrologie.

Art. 13. — Membrii Consiliului consultativ de metrologie, cu excepția membrilor de drept :

a) se numesc pe o perioadă de 4 ani, iar jumătate din ei pot fi înlocuiți la fiecare 2 ani ;

b) nu sînt remunerați pentru activitatea desfășurată în cadrul consiliului.

Art. 14. — Biroul Român de Metrologie Legală se dotează cu patrimoniu propriu, constituit din patrimoniul fostelor inspecții interjudețene de metrologie, patrimoniul preluat de la Institutul Național de Metrologie, inclusiv dotările și spațiile aferente laboratoarelor preluate în condițiile art. 6 alin. 3, precum și cu cota-parte de 1/3 din patrimoniul preluat de la fosta Comisie Națională pentru Standarde, Metrologie și Calitate și unitățile sale teritoriale, pe bază de protocol, încheiat de părți în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărîri, ținîndu-se seama de inventarul faptic înregistrat la zi.

Art. 15. — În vederea desfășurării activității, Biroul Român de Metrologie Legală utilizează un parc auto, stabilit potrivit dispozițiilor legale.

Art. 16. — Autoritățile administrației publice locale vor asigura condițiile pentru desfășurarea activității organelor teritoriale ale Biroului Român de Metrologie Legală și spațiile de lucru necesare.

Art. 17. — Biroul Român de Metrologie Legală poate accepta oferte de donație și contribuții, în condițiile legii.

Art. 18. — Salarizarea personalului din aparatul propriu al Biroului Român de Metrologie Legală se face potrivit anexei nr. 8 la Legea nr. 40/1991.

Salarizarea personalului din inspecțiile interjudețene de metrologie se face conform anexei nr. 9 la Legea nr. 40/1991, iar cea a personalului din laboratoarele teritoriale de metrologie și din laboratorul de încercări pentru aprobări de model se face conform Hotărîrii Guvernului nr. 307/1991, republicată. Pînă la reglementarea, prin lege, a salarizării personalului din unitățile de cercetare, personalul din Institutul Național de Metrologie își păstrează actualele niveluri de salarizare.

Art. 19. — Ministerul Economiei și Finanțelor va lua măsuri pentru introducerea modificărilor corespunzătoare, care decurg din aplicarea prezentei hotărîri, în indicatorii financiari pe anul 1992, prin transferarea, din bugetul fostei Comisii Naționale pentru Standarde, Metrologie și Calitate, a fondurilor bugetare necesare Biroului Român de Metrologie Legală.

Art. 20. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărîri orice alte dispoziții contrare se abrogă.

PRIM-MINISTRU
THEODOR STOLOJAN

Contrasemnează :

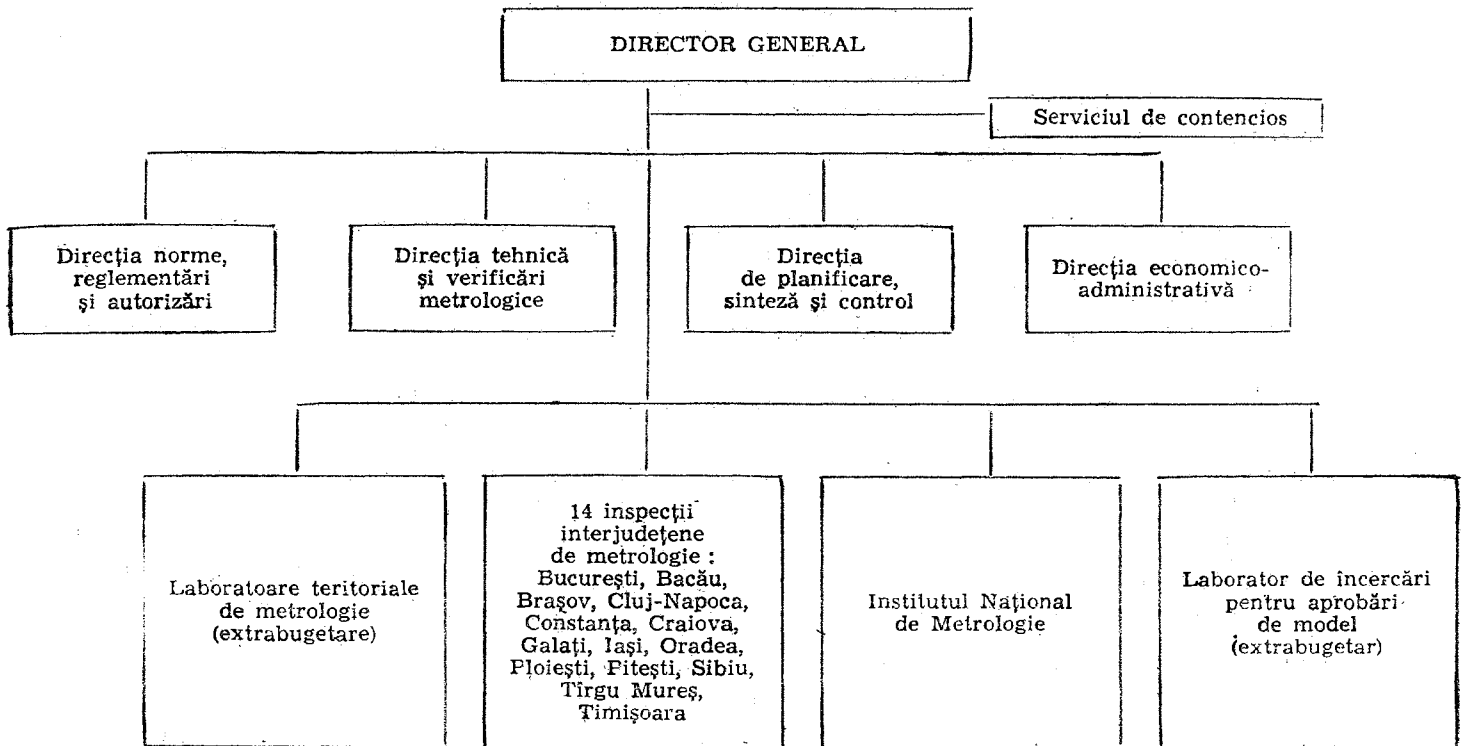
Ministrul economiei și finanțelor,
George Danielescu

Ministrul bugetului, veniturilor statului
și controlului financiar,
Florian Bercea

Ministrul muncii și protecției sociale,
Dan Mircea Popescu

Secretar de stat în Departamentul
pentru Strategia Reformei și Integrare Economică;
Bujor-Bogdan Teodoriu

BIROUL ROMÂN DE METROLOGIE LEGALA

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRIRE

privind organizarea și funcționarea Oficiului pentru Protecția Consumatorilor

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Oficiul pentru Protecția Consumatorilor funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, în subordinea Guvernului, și acționează pentru realizarea strategiei, politicii și obiectivelor guvernamentale în domeniul protecției vieții, sănătății și securității consumatorilor, precum și a intereselor legitime ale acestora.

Oficiul pentru Protecția Consumatorilor este persoană juridică, cu sediul în municipiul București, și are calitatea de ordonator principal de credite bugetare, în condițiile legii.

Art. 2. — Atribuțiile Oficiului pentru Protecția Consumatorilor sînt :

a) elaborează strategii pe termen scurt, mediu și lung, cu privire la politica Guvernului în domeniul protecției consumatorilor și le supune spre aprobare Guvernului ;

b) elaborează și supune aprobării Guvernului reglementări specifice în domeniul protecției consumatorilor, cu privire la conservarea, ambalarea, etichetarea, transportul, depozitarea și comercializarea produselor, precum și la prestarea serviciilor, astfel încît acestea să nu afecteze drepturile și interesele legitime ale consumatorilor sau să nu pună în pericol viața, sănătatea sau securitatea acestora ;

c) întocmește, în colaborare cu ministerele și organele de specialitate ale administrației publice competente sau interesate, liste ale substanțelor (aditivi, co-

loranți, conservanți și altele asemenea), considerate în mod oficial toxice sau periculoase, ce sînt permise a fi folosite, în totalitate sau în anumite proporții, la fabricarea produselor și prestarea serviciilor, pe care le supune spre aprobare Guvernului ;

d) elaborează, împreună cu alte organe specializate ale administrației publice, proceduri privind obiectivele, condițiile și modul de colaborare în desfășurarea activității de protecție a consumatorilor și le supune aprobării Guvernului ;

e) supraveghează pe piață, prin efectuarea de inspecții periodice și inopinate, respectarea dispozițiilor legale privind protecția consumatorilor referitoare la ambalarea, conservarea, etichetarea, transportul, depozitarea și comercializarea produselor, precum și cele referitoare la prestarea serviciilor.

Atunci cînd se constată încălcări grave ale dispozițiilor legale privind protecția consumatorilor, dispune sau propune, potrivit competențelor și în baza procedurilor aprobate de către Guvern, măsuri de limitare a consecințelor acestor fapte, care, după caz, pot fi : oprirea temporară a importului, a fabricației produsului sau a prestării serviciului respectiv, oprirea temporară a comercializării sau retragerea de pe piață ori de la consumatori a produsului respectiv ;

f) supraveghează, în unitățile vamale și pe piață, calitatea produselor din import care pot afecta viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor, cu excepția

acelora care sînt în competența altor organe de specialitate ale administrației publice, verificînd în acest sens, documentele de însoțire („declarație de conformitate”, „buletin de analiză”, „buletin de încercări” și altele asemenea); și, după caz, prelevînd eșantioane pentru încercări în laboratoare autorizate sau acreditate.

g) în condițiile legii și pe baza procedurilor aprobate de către Guvern, atunci cînd a fost sesizat de existența pe piață a unor produse sau servicii care pot afecta viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor, poate pătrunde în locurile în care se află produsele sau se prestează serviciile, pentru a preleva eșantioane și a efectua verificările ce se impun;

h) efectuează analizele și încercările de laborator pentru probele prelevate în urma verificărilor sau dispune efectuarea acestora de către laboratoare autorizate sau acreditate, conform legii;

i) anunță cu operativitate, în baza procedurilor stabilite, Fondul Proprietății de Stat, ministerele de resort, precum și, după caz, autoritățile administrației publice locale pe a căror rază teritorială se află unitățile respective, în legătură cu propunerile făcute sau măsurile luate în baza art. 2. lit. e), arătînd, totodată, cauzele care le-au determinat;

j) verifică, în condițiile legii și în baza procedurilor aprobate de către Guvern, respectarea de către agenții economici a standardelor obligatorii privind protecția vieții, sănătății sau securității consumatorilor, precum și a drepturilor și intereselor legitime ale acestora;

k) primește informări periodice cu privire la respectarea drepturilor și intereselor legitime ale consumatorilor, în baza procedurilor stabilite, de la celelalte organe ale administrației publice specializate în supravegherea calității produselor și serviciilor și, în baza acestora, precum și a constatărilor proprii, prezintă rapoarte Guvernului sau sesizează Fondul Proprietății de Stat, ministerele de resort, organele de specialitate ale administrației publice ori, după caz, autoritățile administrației publice locale, pentru luarea măsurilor legale ce se impun;

l) primește și rezolvă sau, după caz, transmite spre rezolvare celor în drept, potrivit competențelor, sesizările asociațiilor pentru protecția consumatorilor, precum și cele ale persoanelor fizice;

m) sprijină asociațiile pentru protecția consumatorilor și participă împreună cu acestea la informarea și educarea consumatorilor;

n) asigură activitatea de secretariat a consiliilor consultative pentru protecția consumatorilor;

o) organizează pregătirea specialiștilor în domeniul protecției consumatorilor;

p) efectuează studii comparative sau încheie contracte de colaborare pentru elaborarea acestora, cu privire la produsele și serviciile oferite consumatorilor și care pot prezenta pericole pentru viața, sănătatea sau securitatea acestora, precum și cu privire la practici comerciale de natură a afecta drepturile și interesele legitime ale consumatorilor;

r) efectuează studii în legătură cu cauzele care au generat sau au favorizat încălcările dispozițiilor legale privind protecția consumatorilor, pe care le aduce la cunoștință publicului prin publicații proprii sau prin mass-media;

s) în condițiile legii, constată contravențiile, aplică amenzi și sesizează organele de urmărire penală, ori de cîte ori constată încălcări ale legii penale;

ș) stabilește și, după caz, percepe tarife, conform legii, pentru efectuarea de încercări în laboratoarele subordonate sau proprii;

t) exercită orice alte atribuții ce decurg din actele normative care sînt legate de obiectul său de activitate;

u) reprezintă interesele României în organismele internaționale și regionale de protecție a consumatorilor.

Art. 3. — Personalul Oficiului pentru Protecția Consumatorilor, împuternicit să efectueze verificări și inspecții, răspunde de păstrarea secretului profesional în legătură cu aspectele tehnologice, economice și comerciale de care ia cunoștință în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Art. 4. — Contravaloarea mărfurilor și a eșantioanelor prelevate în cadrul acțiunilor de verificare și inspecție efectuate potrivit dispozițiilor prezentei hotărîri, a cheltuielilor ocazionate de încercarea și verificarea produselor și serviciilor în laboratoare se suportă de către Oficiul pentru Protecția Consumatorilor, dacă nu se constată vinovăția agentului economic. În caz contrar, cheltuielile vor fi suportate de către agentul economic implicat.

Art. 5. — Oficiul pentru Protecția Consumatorilor este condus de un director general, numit prin decizie a primului-ministru, ajutat de un director general adjunct.

Directorul general reprezintă Oficiul pentru Protecția Consumatorilor în raporturile cu alte organe ale administrației publice, precum și cu organizații din țară și din străinătate.

În acest scop, directorul general poate da împuternicire de reprezentare și altor persoane din cadrul oficiului.

Pe lângă directorul general funcționează Colegiul de conducere al Oficiului pentru Protecția Consumatorilor, organ cu caracter consultativ; directorul general este președintele colegiului de conducere.

Art. 6. — Oficiul pentru Protecția Consumatorilor își desfășoară activitatea în baza regulamentului de organizare și funcționare, aprobat de către directorul general, prin care se stabilesc drepturile și obligațiile personalului, atribuțiile și normele de funcționare ale direcțiilor și celorlalte compartimente din structura organizatorică.

Art. 7. — În subordinea Oficiului pentru Protecția Consumatorilor funcționează, ca unități cu personalitate juridică, oficii județene pentru protecția consumatorilor, care vor avea filiale în municipii și orașe din județ, precum și un oficiu al municipiului București, prin reorganizarea inspecțiilor județene și cea a municipiului București pentru calitatea produselor, care își încetează activitatea. Structura organizatorică și statul de funcțiuni ale acestora se aprobă de către directorul general al Oficiului pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 8. — Oficiile județene și cel al municipiului București pentru protecția consumatorilor realizează, la nivel local, atribuțiile prevăzute la art. 2 lit. e), f), g), h), i), j), k), l), m), n), s), ș) și t).

Art. 9. — Autoritățile administrației publice locale vor asigura condiții corespunzătoare pentru desfășurarea activității organelor teritoriale ale Oficiului pentru Protecția Consumatorilor, precum și spațiile de lucru necesare.

Art. 10. — Pe lângă Oficiul pentru Protecția Consumatorilor și, respectiv, pe lângă oficiul municipiului București și oficiile județene și filialele acestora funcționează consilii consultative pentru protecția consumatorilor.

Consiliile consultative vor funcționa potrivit regulamentului aprobat de Guvern, prin care se vor stabili componența, atribuțiile și modul de lucru ale acestora.

Art. 11. — Finanțarea Oficiului pentru Protecția Consumatorilor, cât și a oficiilor județene și cel al municipiului București pentru protecția consumatorilor este asigurată integral de la bugetul de stat.

Sumele provenite din tarifele încasate, precum și amenzile aplicate de către Oficiul pentru Protecția Consumatorilor se fac venit la bugetul de stat.

Art. 12. — Oficiul pentru Protecția Consumatorilor poate accepta oferte de donație și contribuții, în condițiile legii.

Art. 13. — Oficiul pentru Protecția Consumatorilor și, respectiv, oficiile județene și cel al municipiului București se dotează prin preluarea patrimoniului propriu al fostelor inspecții județene și a municipiului București pentru calitatea produselor, precum și cu cotă-parte de 1/3 din patrimoniul preluat de la fosta Comisie Națională pentru Standarde, Metrologie și Calitate și unitățile sale teritoriale, pe bază de protocol încheiat cu Institutul Român de Standardizare și Biroul Român de Metrologie Legală, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, ținându-se seama de inventarul factic înregistrat la zi.

Art. 14. — În vederea desfășurării activității, Oficiul pentru Protecția Consumatorilor utilizează un parc auto, stabilit potrivit dispozițiilor legale.

Art. 15. — Numărul maxim de posturi al aparatului propriu al Oficiului pentru Protecția Consumatorilor este de 80, iar cel al oficiilor județene și al municipiului București pentru protecția consumatorilor este de 710, conform anexei la prezenta hotărâre.

Art. 16. — Salarizarea personalului propriu al Oficiului pentru Protecția Consumatorilor se face conform anexei nr. 8 la Legea nr. 40/1991.

Salarizarea personalului din oficiile județene și al municipiului București pentru protecția consumatorilor se face conform anexei nr. 9 la Legea nr. 40/1991.

Art. 17. — Ministerul Economiei și Finanțelor va lua măsuri pentru introducerea modificărilor corespunzătoare, care decurg din aplicarea prezentei hotărâri, în indicatorii financiari pe anul 1992.

Art. 18. — În termen de 60 de zile, Oficiul pentru Protecția Consumatorilor va elabora și va supune aprobării Guvernului proceduri de aplicare a prevederilor art. 2 lit. e), f), i), k), l), și m), procedurile prevăzute la art. 2 lit. d) și g), precum și regulamentul prevăzut la art. 10 alin. 2.

Art. 19. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Centrul Național pentru Încercarea și Expertizarea Produselor „Larex” trece din subordinea fostei Comisii Naționale pentru Standarde, Metrologie și Calitate în subordinea Oficiului pentru Protecția Consumatorilor.

Pe aceeași dată, Oficiul pentru Controlul Calității Vinului și Băuturilor Alcoolice trece în componența Oficiului pentru Protecția Consumatorilor, cu finanțare de la bugetul de stat.

Art. 20. — În termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, Oficiul pentru Protecția Consumatorilor va supune aprobării Guvernului atribuțiile, precum și modul de organizare și funcționare ale Oficiului pentru Controlul Calității Vinului și Băuturilor Alcoolice.

Art. 21. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 143/1990 privind structura organizatorică a Comisiei Naționale pentru Standarde, Metrologie și Calitate, art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 163/1991 privind înființarea Oficiului pentru Controlul Calității Vinului și Băuturilor Alcoolice, regulamentul de organizare și funcționare al acestui oficiu aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 602/1991, precum și orice altă prevedere contrară se abrogă.

PRIM-MINISTRU
THEODOR STOLOJAN

Contrasemnează :

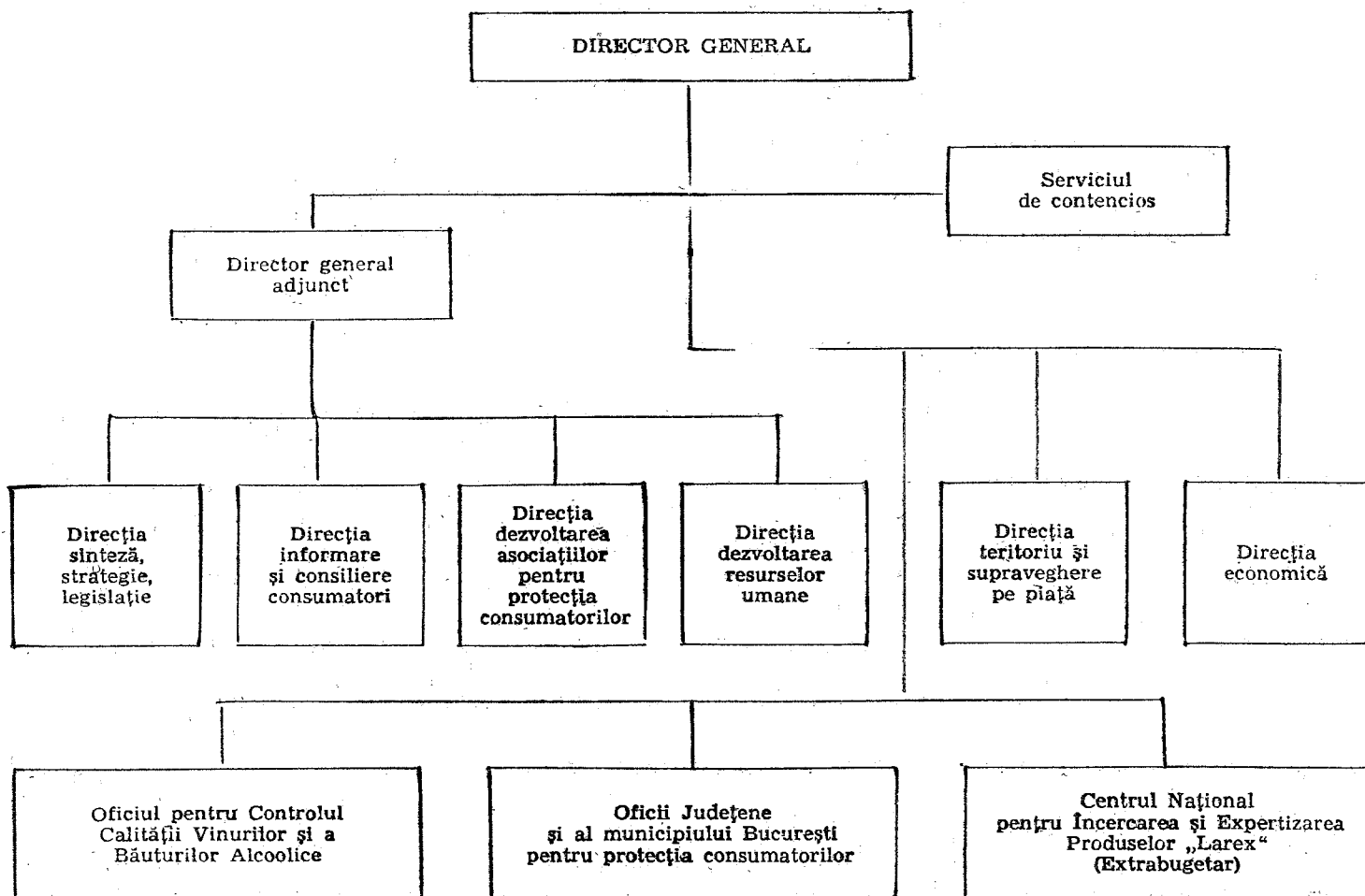
Ministrul economiei și finanțelor,
George Danielescu

Ministrul bugetului, veniturilor statului
și controlului financiar,
Florian Bercea

Ministrul muncii și protecției sociale,
Dan Mircea Popescu

Secretar de stat în Departamentul pentru Strategia
Reformei și Integrare Economică,
Bujor-Bogdan Teodoriu

OFICIUL PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORILOR

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÎRE

privind funcționarea Institutului Român de Standardizare ca organ de specialitate al administrației publice centrale în domeniul standardizării

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Institutul Român de Standardizare funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, în domeniul standardizării, în subordinea Guvernului, având calitatea de ordonator principal de credite bugetare, în condițiile legii.

Art. 2. — Institutul Român de Standardizare are ca obiect de activitate:

a) realizarea politicii de standardizare, coordonarea și îndrumarea activității de standardizare din România;

b) crearea de comitete tehnice sau alte organisme pentru activitatea de standardizare;

c) coordonarea și aprobarea programelor de standardizare, examinarea și aprobarea standardelor române aprobate de comitetele tehnice, precum și reconfirmarea, modificarea, suspendarea sau anularea acestora;

d) stabilirea principiilor și metodologiei pe baza cărora se desfășoară activitatea de standardizare;

e) reprezentarea intereselor României în organismele internaționale și regionale de standardizare, participarea la lucrările acestor organisme, colaborarea în domeniul standardizării cu instituții similare din alte țări;

f) editarea și difuzarea standardelor române și altor publicații de specialitate, având dreptul exclusiv de a le edita și a le reproduce;

g) organizarea băncii de date pentru standarde și alte reglementări tehnice normative din România; Institutul Român de Standardizare, ca parte a Sistemului Național de Informare și Documentare, deține fondul documentar național în domeniul standardizării;

h) organizarea și coordonarea Sistemului național de certificare a calității;

i) certificarea conformității, cu standardele române, a produselor și serviciilor, gestionarea mărcilor de certificare a conformității cu standardele române și acreditarea și notificarea organismelor de certificare și a organismelor de acreditare a laboratoarelor de încercări;

j) pregătirea de specialiști în domeniul standardizării, prin organizarea de cursuri de specialitate sau alte forme de pregătire profesională;

k) promovarea standardizării în economie și coordonarea măsurilor destinate să contribuie la aplicarea standardelor și la dezvoltarea standardizării în România, inclusiv prin acordarea de asistență tehnică agenților economici;

l) executarea operațiunilor de import-export și comercializare de standarde, documentații și literatură tehnică de standardizare, deținând dreptul exclusiv de executare a acestora, cu respectarea prevederilor din convențiile internaționale sau bilaterale încheiate ;

m) îndeplinește orice alte atribuții ce decurg din actele normative care sînt legate de obiectul său de activitate.

Art. 3. — Conducerea Institutului Român de Standardizare este asigurată de un director general.

Pe lângă directorul general funcționează colegiul de conducere al Institutului Român de Standardizare, organ cu caracter consultativ.

Președintele colegiului de conducere este directorul general al institutului ; în lipsa acestuia, atribuțiile de președinte se îndeplinesc de unul dintre directorii institutului, desemnat de directorul general.

Art. 4. — Directorul general al Institutului Român de Standardizare este numit prin decizie a primului-ministru.

Art. 5. — Directorul general al Institutului Român de Standardizare conduce activitatea curentă a acestuia și reprezintă institutul în relațiile cu organele și organizațiile din țară, precum și în relațiile internaționale.

În acest scop, directorul general poate da imputernicire de reprezentare și altor persoane din cadrul institutului.

Art. 6. — Pe lângă Institutul Român de Standardizare funcționează Consiliul superior de standardizare, organism consultativ în probleme de strategie și dezvoltare în domeniul standardizării, din care fac parte reprezentanți ai ministerelor, asociațiilor profesionale, patronatului, consumatorilor, ai altor organizații interesate, precum și specialiști din diferite domenii economico-sociale.

Consiliul superior de standardizare este prezidat de directorul general al Institutului Român de Standardizare și funcționează pe baza unui regulament propriu, aprobat de membrii acestuia.

Secretariatul Consiliului superior de standardizare este asigurat de Institutul Român de Standardizare.

Art. 7. — Membrii Consiliului superior de standardizare :

a) se numesc de președintele acestuia pe o perioadă de 4 ani, iar jumătate pot fi înlocuiți la fiecare 2 ani ;

b) nu sînt remunerați pentru activitatea desfășurată în cadrul consiliului.

Art. 8. — Finanțarea Institutului Român de Standardizare este asigurată integral de la bugetul de stat

Art. 9. — Institutul Român de Standardizare poate realiza venituri din :

a) vînzarea standardelor române, a celor internaționale și ale altor țări, precum și a altor publicații de specialitate ;

b) taxe pentru acordarea mărcii de certificare a conformității cu standardele ;

c) tarife pentru servicii privind informarea și documentarea în standardizare ;

d) alte prestări de servicii.

Veniturile realizate în lei sau în valută vor fi vărsate integral la bugetul de stat.

Art. 10. — În vederea desfășurării activității, Institutul Român de Standardizare utilizează un parc auto, stabilit potrivit legii.

Art. 11. — Institutul Român de Standardizare se doțtează cu cota-parte de 1/3 din patrimoniul fostei Comisii Naționale pentru Standarde, Metrologie și Calitate, pe bază de protocol încheiat cu Biroul Român de Metrologie Legală și Oficiul pentru Protecția Consumatorilor, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărîri, ținîndu-se seama de inventarul factual înregistrat la zi.

Art. 12. — Institutul Român de Standardizare poate accepta oferte de donație și contribuții, în condițiile legii.

Art. 13. — Numărul maxim de posturi ale Institutului Român de Standardizare este 160, conform anexei, care face parte integrantă din prezenta hotărîre.

Structura organizatorică și statul de funcțiuni al institutului se aprobă de directorul general și se avizează conform legii.

Art. 14. — Salarizarea personalului din aparatul propriu al Institutului Român de Standardizare este cea stabilită prin lege.

Art. 15. — Salarizarea directorului general al Institutului Român de Standardizare se face prin asimilare cu cea pentru funcția de subsecretar de stat.

Art. 16. — Ministerul Economiei și Finanțelor va lua măsuri pentru introducerea modificărilor corespunzătoare, care decurg din aplicarea prezentei hotărîri, în indicatorii financiari pe anul 1992, prin transferarea fondurilor bugetare din bugetul fostei Comisii Naționale pentru Standarde, Metrologie și Calitate.

Art. 17. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărîri, orice alte dispoziții contrare se abrogă.

PRIM-MINISTRU
THEODOR STOLOJAN

Contrasemnează :

Ministrul economiei și finanțelor,
George Danielescu

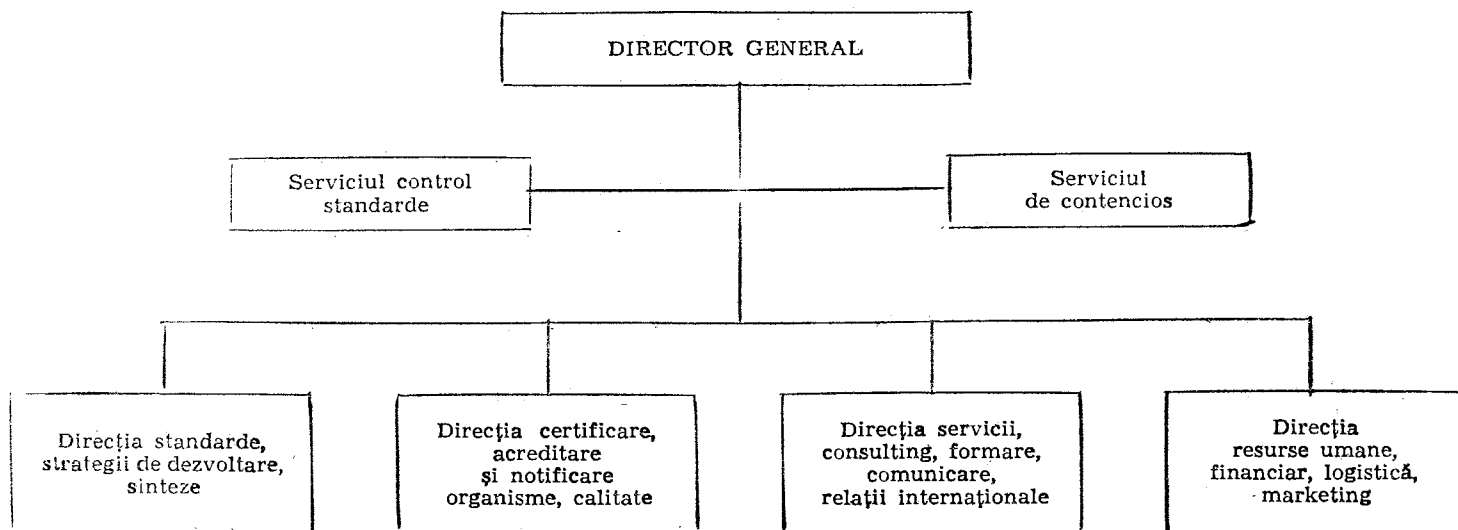
Ministrul bugetului, veniturilor statului
și controlului financiar,
Florian Bercea

Ministrul muncii și protecției sociale,
Dan Mircea Popescu

Secretar de stat în Departamentul pentru Strategia
Reformei și Integrare Economică,
Bujor-Bogdan Teodoriu

INSTITUTUL ROMÂN DE STANDARDIZARE

Total personal : 160

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRIRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 767/1991 privind coordonarea activității unor structuri din cadrul Guvernului și a unor organe de specialitate

Guvernul României hotărăște:

Articol unic. — Articolul 2 din Hotărârea Guvernului nr. 767/1991 privind coordonarea activității unor structuri din cadrul Guvernului și a unor organe de specialitate se modifică și va avea următorul cuprins :
„Art. 2. — Departamentul pentru Strategia Refor-

mei și Integrare Economică coordonează activitatea următoarelor organe de specialitate :

- Institutul Român de Standardizare ;
- Biroul Român de Metrologie Legală ;
- Oficiul pentru Protecția Consumatorilor.

PRIM-MINISTRU

THEODOR STOLOJAN

Contrasemnează :

Ministrul economiei și finanțelor,
George Danielescu

Ministrul bugetului, veniturilor statului
și controlului financiar,
Florian Bercea

Secretarul general al Guvernului,
Paul Jerbas

Secretar de stat în Departamentul
pentru Strategia Reformei și Integrare Economică,
Bujor-Bogdan Teodoriu

București, 24 august 1992.

Nr. 484.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, str. 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5,
cont 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenți economici, București,
str. Blanduziei nr. 1, sector 2, telefon 11.77.02.
Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București str. Jiului nr. 163, sector 1, telefon 68.55.58.